

CS

CS

CS

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 31.8.2010
KOM(2010) 455 v konečném znění

2010/0238 (NLE)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY

**o uložení konečného vyrovnávacího cla z dovozu některých polyethyltereftalátů
pocházejících z Íránu, Pákistánu a Spojených arabských emirátů a o konečném výběru
uloženého prozatímního cla**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1) SOUVISLOSTI NÁVRHU

- **Odůvodnění a cíle návrhu**

Tento návrh se týká použití nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (dále jen „základní nařízení“), v řízení týkajícím se dovozu některých polyethylentereftalátů pocházejících z Íránu, Pákistánu a Spojených arabských emirátů.

- **Obecné souvislosti**

Tento návrh se předkládá v souvislosti s prováděním základního nařízení a je výsledkem šetření, které proběhlo v souladu s hmotněprávními a procesními požadavky stanovenými v základním nařízení.

Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu

Na oblast upravovanou návrhem se nevztahují žádné platné předpisy.

- **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

Nevztahuje se na tento návrh.

2) KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace zúčastněných stran**

Zúčastněné strany dotčené tímto řízením měly možnost v průběhu šetření v souladu s ustanoveními základního nařízení hájit své zájmy.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů**

Tento návrh je výsledkem provádění základního nařízení.

Základní nařízení nestanoví obecné posouzení dopadů, obsahuje však úplný seznam podmínek, které musí být posouzeny.

3) PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

- **Shrnutí navrhovaných opatření**

Dne 3. září 2009 oznámila Komise zveřejněním oznámení (dále jen „oznámení o zahájení řízení“) v *Úředním věstníku Evropské unie* zahájení antisubvenčního řízení týkajícího se dovozu některých polyethylentereftalátů pocházejících z Íránu, Pákistánu a Spojených arabských emirátů do Unie.

Antisubvenční řízení bylo zahájeno na základě podnětu, který podal dne 20. července 2009 Polyethylene Terephthalate Committee of Plastics Europe (Výbor pro polyethylentereftaláty při Plastics Europe) (dále jen „žadatel“) jménem výrobců představujících podstatnou část celkové výroby některých polyethylentereftalátů v Unii. Podnět obsahoval důkazy o subvencování a o podstatné újmě z něj vyplývající.

Dne 1. června 2010 uložila Komise nařízením (EU) č. 473/2010 prozatímní vyrovnávací clo z dovozu některých polyethylentereftalátů pocházejících z Íránu, Pákistánu a Spojených arabských emirátů do Unie, a to v rozmezí od 5,1 % do 17 %.

Připojený návrh Komise na nařízení Rady o uložení konečného vyrovnávacího cla v rozmezí od 5,1 % do 16,7 % obsahuje konečné závěry ohledně subvencování, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie.

Zjištění týkající se daného případu byla členskými státy předložena na zasedání antidumpingového a antisubvenčního výboru dne 28. července 2010. 11 členských států se vyslovilo pro přijetí navrhovaných opatření, 6 členských států bylo proti a 10 se zdrželo hlasování.

Navrhuje se, aby Rada přijala připojený návrh nařízení, které by mělo být vyhlášeno v *Úředním věstníku Evropské unie* nejpozději dne 1. října 2010.

- **Právní základ**

Nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (dále jen „základní nařízení“).

- **Zásada subsidiarity**

Návrh spadá do výlučné pravomoci Unie. Zásada subsidiarity se proto neuplatní.

- **Zásada proporcionality**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z těchto důvodů:

Podoba opatření je popsána ve výše uvedeném základním nařízení a neponechává žádný prostor pro rozhodnutí na vnitrostátní úrovni.

Údaje o způsobu, jakým je dosaženo toho, aby finanční a administrativní zátěž Unie, vlád členských států, regionálních a místních orgánů, hospodářských subjektů a občanů byla co nejmenší a přiměřená cíli návrhu, není třeba uvádět.

- **Volba nástrojů**

Navrhované nástroje: nařízení.

Jiné prostředky by nebyly přiměřené z tohoto důvodu:

Výše uvedené základní nařízení nestanoví náhradní možnosti.

4) ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Unie.

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY

o uložení konečného vyrovnávacího cla z dovozu některých polyethyilentereftalátů pocházejících z Íránu, Pákistánu a Spojených arabských emirátů a o konečném výběru uloženého prozatímního cla

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (dále jen „základní nařízení“)¹, a zejména na článek 15 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh předložený Evropskou komisí (dále jen „Komise“) po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Prozatímní opatření

- (1) Nařízením (EU) č. 473/2010² (dále jen „prozatímní nařízení“) uložila Komise prozatímní vyrovnávací clo z dovozu některých polyethyilentereftalátů pocházejících z Íránu, Pákistánu a Spojených arabských emirátů (dále jen „dotčené země“).
- (2) Řízení bylo zahájeno na základě podnětu, který podal dne 20. července 2009 Polyethylene Terephthalate Committee of Plastics Europe (Výbor pro polyethyilentereftaláty při Plastics Europe) (dále jen „žadatel“) jménem výrobců představujících podstatnou část, v tomto případě více než 50 %, celkové výroby některých polyethyilentereftalátů v Unii.
- (3) Jak je uvedeno v 15. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, šetření subvencování a újmy se týkalo období od 1. července 2008 do 30. června 2009 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2006 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

¹ Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 93.

² Úř. věst. L 134, 1.6.2010, s. 25.

- (4) V souběžném antidumpingovém řízení uložila Komise nařízením (EU) č. 472/2010³ prozatímní antidumpingové clo z dovozu některých polyethylentereftalátů pocházejících z Íránu a Spojených arabských emirátů.

1.2. Následný postup

- (5) Po sdělení nejdůležitějších skutečností a úvah, na jejichž základě bylo rozhodnuto o uložení prozatímních vyrovnávacích opatření (dále jen „poskytnutí prozatímních informací“), se řada zúčastněných stran k prozatímním zjištěním písemně vyjádřila. Stranám, které o to požádaly, byla poskytnuta rovněž možnost ústního slyšení.
- (6) Komise nadále shromažďovala a ověřovala veškeré informace, které považovala za nezbytné ke konečným zjištěním. Ústní a písemné připomínky zúčastněných stran podané po poskytnutí prozatímních informací byly zváženy a na jejich základě byla prozatímní zjištění případně odpovídajícím způsobem upravena.
- (7) Všem stranám byly sděleny nejdůležitější skutečnosti a úvahy, na jejichž základě se zamýšlelo doporučit uložení konečného vyrovnávacího cla z dovozu některých polyethylentereftalátů pocházejících z Íránu, Pákistánu a Spojených arabských emirátů a konečný výběr částek zajištěných prostřednictvím prozatímního cla (dále jen „poskytnutí konečných informací“). Byla jim rovněž poskytnuta lhůta, během níž mohly k těmto poskytnutým informacím předložit svá stanoviska.
- (8) Ústní a písemné připomínky zúčastněných stran byly zváženy a zjištění byla případně odpovídajícím způsobem upravena.

1.3. Strany dotčené řízením

- (9) Některé zúčastněné strany tvrdily, že vzorek výrobců v EU nebyl reprezentativní a konzistentní, a proto analýza újm vykazovala nedostatky. Zejména se uvádělo, že výběr vzorku nebyl nutný, jelikož počet výrobců nebyl vysoký. Mimoto bylo tvrzeno, že kvůli „umělému“ rozdělení skupin společností na jednotlivé právnické osoby neobsahoval vzorek některé přední účastníky trhu (Artenius, M&G Polimeri) a že metodika výběru vzorku není jednotná, jelikož vzorek zahrnoval rovněž dvě skupiny společností. Rovněž se tvrdilo, že vzorek nebyl reprezentativní, jelikož neobsahoval žádného výrobce, který v dostatečném množství prodává výrobky zpracovateli PET ve spojení. Orgány proto údajně nemohly posoudit skutečnou schopnost výrobního odvětví Unie zajistit dodávky a nevzaly v úvahu střet zájmů výrobního odvětví Unie. Jelikož jedna společnost neposkytla veškeré potřebné informace a byla ze vzorku vyloučena, reprezentativnost se údajně snížila na 28 % výroby v EU. Stejně strany tvrdily, že vybraný vzorek nebyl statisticky reprezentativní.
- (10) Co se týká tvrzení, že výběr vzorku nebyl nutný, jelikož počet výrobců nebyl vysoký, znovu se opakuje, že za účelem výběru vzorku se přihlásilo 14 výrobců v Unii, kteří patří do osmi skupin společností. Vzhledem k objektivně vysokému počtu výrobců v EU, kteří spolupracovali, tj. 14, byl v souladu s čl. 27 odst. 1 základního nařízení použit výběr vzorku na základě největšího reprezentativního objemu prodeje, který bylo možno ve stanovené lhůtě přiměřeně přezkoumat. Vybraný vzorek zahrnoval pět jednotlivých společností (se šesti výrobními závody).

³ Úř. věst. L 134, 1.6.2010, s. 4.

- (11) S ohledem na první tvrzení týkající se reprezentativnosti vzorku je nutno podotknout, že orgány mohou zahrnout jednotlivé společnosti, které jsou součástí skupiny společností, do vzorku, pokud jsou reprezentativní a vedou oddělené účetnictví. V opačném případě by šetření u všech čtrnácti výrobců v EU, kteří patří do osmi skupin společností, zamezilo včasnému dokončení šetření. Skutečnost, že do vzorku byly zahrnuty dvě skupiny společností, však není v rozporu s metodikou výběru vzorku, která byla v tomto případě použita, tj. největší reprezentativní objemy prodeje odběratelům v EU.
- (12) Pokud jde o skupinu Indorama, tato skupina měla v období šetření dva různé výrobní závody – jeden v Nizozemsku a jeden ve Spojeném království. Zařazení této skupiny do vzorku je v souladu s použitou metodikou výběru vzorku, jelikož tyto výrobní závody tvořily z právního a finančního hlediska jeden subjekt. Co se týká společnosti Equipolymers, která měla v období šetření dva zvláštní subjekty vyrábějící PET (jeden v Itálii a jeden v Německu), společnost poskytla konsolidované údaje pro oba výrobní závody. Vzhledem ke skutečnosti, že tyto konsolidované údaje bylo možno ověřit v průběhu jedné návštěvy v ústředí společnosti, bylo rozhodnuto považovat pro účely tohoto řízení podniky společnosti Equipolymers vyrábějící PET za jeden subjekt. Pokud jde o tvrzení, že do vzorku měly být zařazeny společnosti Artenius a M&G Polimeri, jelikož jsou předními účastníky na trhu, podotýká se, že žádný z jejich jednotlivých subjektů nepatřil ke společností s nejvyšším objemem prodeje odběratelům v EU.
- (13) Co se týká tvrzení, že vzorek nebyl reprezentativní, jelikož nezahrnoval jednoho výrobce, který vyrábí především pro vnitřní spotřebu, je třeba poznamenat, že schopnost zajistit dodávky lze přezkoumat v rámci analýzy zájmu Unie, je-li takovéto tvrzení předloženo, a za tímto účelem lze vlastní spotřebu odečíst od objemu výroby. Není proto nutné, aby byl za účelem přezkoumání některých činitelů újmy takovýto výrobce zařazen do vzorku. Za druhé, jakýkoli dvojí zájem vyplývající z postavení společnosti jako výrobce v EU a současně zpracovatele lze rovněž posoudit v analýze zájmu Unie. Postavení určité společnosti jako výrobce v EU i jako zpracovatele nesouvisí s výkonností výrobního odvětví Unie, pokud se jako srovnávací měřítko bere prodej odběratelům v EU, kteří nejsou ve spojení. Toto tvrzení je tudíž zamítnuto.
- (14) Pokud jde o tvrzení ohledně celkové reprezentativnosti vzorku, znovu se zdůrazňuje, že omezení počtu společností zařazených do vzorku na čtyři snížilo reprezentativnost z 65 % na 47 % prodeje všech spolupracujících výrobců. Na stejné čtyři společnosti připadalo 52 % výroby v Unii. To se považuje za reprezentativní vzorek výrobců v EU, pokud jde o prodej nezávislým odběratelům v EU.
- (15) Co se týká tvrzení, že vybraný vzorek nebyl statisticky reprezentativní, uvádí se, že čl. 27 odst. 1 základního nařízení jednoznačně umožňuje, aby jako alternativa „statisticky reprezentativního“ vzorku byl vzorek založen na největším reprezentativním objemu prodeje, který může být ve stanovené lhůtě přiměřeně přezkoumán.
- (16) Jelikož nebyly vzneseny žádné další připomínky týkající se výběru vzorku, potvrzují se zjištění uvedená v 5. až 14. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

2. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

- (17) Připomíná se, že v 16. bodě odůvodnění prozatímního nařízení byl dotčený výrobek vymezen jako polyethyltereftalát s viskozitním číslem 78 ml/g nebo vyšším, podle normy ISO 1628-5, pocházející z dotčených zemí, v současnosti kódu KN 3907 60 20.
- (18) V 18. bodě odůvodnění prozatímního nařízení bylo mimoto uvedeno, že šetřením bylo prokázáno, že PET vyráběný a prodáváný v Unii výrobním odvětvím Unie a PET vyráběný a prodáváný na domácích trzích v dotčených zemích a vyvážený do Unie představují obdobné výrobky.
- (19) Jelikož se výrobek, jehož se týkalo šetření, považoval za homogenní výrobek, nebyl za účelem výpočtu rozpětí újmy dále rozdělen na různé druhy výrobků.
- (20) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že by PET měly být rozděleny na různé druhy výrobku podle jejich viskozitního čísla, jelikož viskozitní číslo je zásadní pro určení různých možných použití vyráběného druhu PET. Usuzovalo se, že by toto tvrzení mělo být uznáno, a metodika výpočtu rozpětí újmy byla v souladu s tím upravena.

3. SUBVENCOVÁNÍ

3.1. ÍRÁN

3.1.1. Úvod

- (21) Íránská vláda a spolupracující vyvážející výrobce podali připomínky k níže uvedeným programům, které byly v prozatímním nařízení napadnuty:

I) opatření v souvislosti se zvláštními hospodářskými zónami (dále jen „ZHZ“) – petrochemická ZHZ

II) financování poskytnuté státní petrochemickou společností vyvážejícímu výrobcí PET.

3.1.2. Zvláštní programy

I) Opatření v souvislosti se zvláštními hospodářskými zónami (ZHZ) – petrochemická ZHZ

- (22) Íránská vláda zpochybnila, zda je bezcelní dovoz surovin a investičních prostředků do zón volného obchodu napadnutelný. Zóna volného obchodu a zvláštní hospodářské zóny jsou ze své podstaty bezcelními zónami pro dovoz a vývoz, což je v souladu s pravidly WTO. Íránská vláda a rovněž spolupracující vyvážející výrobce tvrdili, že bezcelní dovoz investičních prostředků podle zákona nezávisí na vývozní výkonnosti, jelikož tato výjimka existuje rovněž pro společnosti, které jsou usazeny na zbytku íránského území.
- (23) Pokud jde o soulad ZHZ s pravidly WTO, podotýká se, že předložené obecné tvrzení nemůže zpochybnit zjištěné skutečnosti a že dotyčné subvence jsou napadnutelné, jelikož nebyla předložena žádná důkladná analýza k vyvrácení analýzy, která byla uvedena v prozatímním nařízení. Co se týká bezcelního dovozu investičních prostředků do Íránu, z údajů předložených v době podání připomínek k poskytnutí prozatímních informací vyplývá, že tato možnost existuje pouze pro společnosti, které modernizují svou infrastrukturu, tj. nejedná se o automatické poskytnutí, které se vztahuje na všechny strany. Výše uvedená tvrzení bylo proto nutno zamítnout.

- (24) Spolupracující vyvážející výrobce tvrdil, že Komise nevzala v úvahu zásadu zákazu diskriminace, jelikož se podobná pravidla a programy používají rovněž v jiných zemích. Společnost taktéž uvedla, že ji Komise před inspekci na místě náležitě neinformovala o rozsahu této inspekce a o příslušných požadavcích na informace.
- (25) Co se týká obecného tvrzení ohledně porušení zásady zákazu diskriminace, připomíná se, že v souladu s ustanoveními článku 10 základního nařízení zahájila Komise toto antisubvenční šetření proti třem zemím uvedeným v podnětu. Doporučení Komise mohlo být tudíž založeno pouze na zjištěních tohoto šetření. Pokud jde o údajný nedostatek předchozích informací ohledně záležitostí, jež budou předmětem šetření, podotýká se, že Komise spolupracujícího vyvážejícího výrobce s dostatečným předstihem před inspekci na místě informovala, že v průběhu této inspekce bude požadovat informace o vztahu mezi vyvážejícím výrobcem a jeho akcionáři. Tato tvrzení musela být proto zamítnuta.
- (26) Spolupracující vyvážející výrobce upozornil orgány na dvě administrativní chyby ve výpočtu osvobození dovozu jedné suroviny pro výrobní proces od cla a v celkové dovozní hodnotě osvobozených investičních prostředků. Tyto chyby jsou zde opraveny. Revidované míry subvencí činí u bezcelního dovozu 0,14 % a u bezcelního dovozu investičních prostředků 0,72 %. Celková revidovaná míra subvence u tohoto programu činí 0,86 %.
- (27) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k neexistenci jakýchkoli dalších relevantních připomínek jsou potvrzena zjištění týkající se tohoto programu, která byla uvedena v 20. až 44. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jak byla pozměněna v 26. bodě odůvodnění tohoto nařízení.

II) *Financování poskytnuté státní petrochemickou společností vyvážejícímu výrobcí PET*

- (28) Spolupracující vyvážející výrobce (Shahid Tondguyan Petrochemical Co. nebo STPC) uvedl, že jeho hlavní akcionář, státní petrochemická společnost, není veřejným subjektem a že íránská vláda státní petrochemickou společnost nepověřila ani jí nenařídila, aby uskutečnila platby pro společnost STPC. Mimoto se uvádělo, že financování poskytnuté státní petrochemickou společností společnosti STPC je nutno považovat za vratné, a nepředstavuje tudíž subvenci.
- (29) S ohledem na tato tvrzení je nutno připomenout, že k posouzení, zda by se určitý subjekt měl za účelem antisubvenčních šetření považovat za veřejný subjekt, jsou důležité tyto faktory: 1. státní vlastnictví; 2. přítomnost vlády v představenstvu dotyčného subjektu; 3. kontrola nad činnostmi subjektu ze strany vlády a sledování vládních politik nebo zájmů ze strany subjektu a 4. to, zda je daný subjekt zřízen na základě zákona. Všechny tyto požadavky byly analyzovány, jak je uvedeno v 52. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Státní petrochemická společnost (jako státní subjekt) nepotřebuje pověření nebo zplnomocnění, což jsou pojmy, které se vztahují na soukromé subjekty. Šetřením bylo zjištěno, že státní petrochemická společnost odpovídá za rozvoj a činnost petrochemického odvětví země a že společnost byla jakožto orgán státní správy íránskou vládou pověřena dalším úkolem spočívajícím ve správě zvláštní petrochemické hospodářské zóny. Jakékoli tvrzení popírající úlohu státní petrochemické společnosti jako veřejného subjektu je proto třeba zamítnout.

- (30) Pokud jde o tvrzení, že financování společnosti STPC je vratné, je třeba zmínit, že šetřením bylo zjištěno, že vrácení tohoto financování je pouze hypotetickým tvrzením, jelikož v žádné fázi řízení nebyly předloženy důkazy, že k takovému vrácení došlo. Jak je objasněno v 51. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, skutečnost, že nevratné peněžní prostředky byly kumulovány nejméně od roku 2004, potvrzuje, že se jedná o opakující se subvenci, jejímž účelem je zachovat činnost jediného spolupracujícího íránského vyvážejícího výrobce. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je nutno příslušné tvrzení zamítnout.
- (31) Spolupracující vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že výše subvence byla nadhodnocena. V tomto ohledu se uvádělo, že v Íránu je naprosto běžnou obchodní praxí nezapočítávat v transakcích mezi mateřskou společností (v tomto případě státní petrochemickou společností) a její dceřinou společností (v tomto případě společností STPC) úroky. Uvádělo se rovněž, že při výpočtu míry subvence nebyly použity částky týkající se celkového financování poskytnutého státní petrochemickou společností a celkového obrátu společnosti STPC správné, jelikož údaj o obrátu byl podhodnocen a měla být použita jiná částka, zatímco poskytnuté celkové financování bylo nadhodnoceno, jelikož některé částky neměly být připočteny k finančním prostředkům, které státní petrochemická společnost poskytla společnosti STPC.
- (32) Výše uvedená tvrzení musela být zamítnuta. Co se týká prvního tvrzení ohledně výpočtu úrokové sazby, podotýká se, že získané důkazy nepodporují tvrzení společnosti, že v Íránu je běžnou obchodní praxí nezapočítávat ve finančních transakcích mezi mateřskou společností a dceřinou společností úroky. Takovýto postup je mimoto jednoznačně v rozporu s obvyklou hospodářskou praxí soukromých investorů.
- (33) Pokud jde o druhé tvrzení, je třeba uvést, že výše subvence byla vypočítána pomocí údajů o financování a obrátu, jež poskytl spolupracující vyvážející výrobce a které byly ověřeny během inspekce na místě.
- (34) Co se týká údajného nového celkového obrátu, připomíná se, že příslušný údaj poskytnutý v době podání připomínek k prozatímnímu nařízení nebyl doložen žádnými ověřitelnými důkazy a neshoduje se s tím, co společnost uvedla před inspekcí na místě a v jejím průběhu.
- (35) S ohledem na údaj o celkovém financování spolupracující vyvážející výrobce tvrdil, že by se určité částky neměly považovat za součást financování poskytnutého státní petrochemickou společností společnosti STPC. Poskytnuté informace však nemohly toto tvrzení podpořit, jelikož nebyly předloženy žádné důkazy, které by prokazovaly, že se dotyčné částky netýkaly financování poskytnutého státní petrochemickou společností společnosti STPC. Ve skutečnosti část poskytnutých vysvětlení znovu potvrdila, že státní petrochemická společnost jednala jako veřejný subjekt a převzala závazky týkající se financování spolupracujícího vyvážejícího výrobce, aniž by účtovala jakékoli úroky, které měly být zaplacený jiným veřejným subjektem. Odpočet z celkové částky financování nelze proto uznat, jelikož nebyly předloženy žádné ověřitelné důkazy.
- (36) Íránská vláda tvrdila, že podle článku 14 Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních se „poskytnutí účasti na základním kapitálu[a] úvěrů vládou nepovažuje za výhodu ...“, takže by se financování poskytnuté státní petrochemickou společností

společnosti SPTC nemělo považovat za subvenci. Toto tvrzení bylo nutno zamítnout, jelikož výše zmíněný článek 14 vyvozuje závěr, že „poskytnutí účasti na základním kapitálu vládou se považuje za výhodu pouze v případě, že daná investice může být považována za poskytnutou v rozporu s obvyklou investiční praxí soukromých investorů na území daného státu“. Tato praxe je skutečně v rozporu s obvyklou investiční praxí soukromých investorů, jelikož není myslitelné, že by obchodní organizace v některém státě, který je členem WTO, trvale poskytovala takovéto nevratné financování. Každopádně je třeba zmínit, že Írán není členem WTO.

- (37) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k neexistenci jakýchkoli dalších relevantních připomínek jsou potvrzena zjištění týkající se tohoto programu, která byla uvedena v 45. až 57. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

3.1.3. Výše napadnutelných subvencí

- (38) S přihlédnutím k 21. až 37. bodu odůvodnění činí konečná výše napadnutelných subvencí v souladu s ustanoveními základního nařízení, vyjádřená podle hodnoty, u jediného spolupracujícího íránského vyvážejícího výrobce 51,88 %.

3.2. Pákistán

3.2.1. Úvod

- (39) Pákistánská vláda a spolupracující vyvážející výrobce podali připomínky k těmto programům, které byly v prozatímním nařízení napadnuty:

I) program celního skladu pro provádění zpracovatelských operací

II) dovoz strojů a zařízení do celního skladu pro provádění zpracovatelských operací

III) celní ochrana při nákupech přečištěné kyseliny tereftalové (PTA) na domácím trhu

IV) program konečné daně

V) program dlouhodobého financování vývozu s pevnou sazbou

VI) program pákistánské státní banky pro financování vývozu

VII) financování podle devizového oběžníku pákistánské státní banky č. 25 (F.E. Circular No. 25).

- (40) Pákistánská vláda na úvod poznamenala, že Komise nepochopila nebo přehlédla její minulá podání týkající se subvenčních programů. Spolupracující vyvážející výrobce na úvod tvrdil, že minulá podání pákistánské vlády poskytla odůvodněnou právní analýzu, která prokazovala, že by se programy neměly považovat za „zakázané“ subvence. Tato strana rovněž tvrdila, že Komise založila svá zjištění uvedená v prozatímním nařízení nejen na nesprávném posouzení skutečností, nýbrž rovněž na nesprávné právní analýze. Dále se uvádělo, že správnou právní analýzu předložila pákistánská vláda.

- (41) Co se týká podání před přijetím prozatímního nařízení, podotýká se, že Komise je vzala v průběhu šetření plně v úvahu, jelikož tato podání byla spolu s příslušnými

odpověďmi stran na dotazník a následně poskytnutými údaji součástí informací, na jejichž základě byla učiněna prozatímní zjištění.

- (42) Mimoto se uvádí, že Komise přesně uvedla právní předpisy týkající se příslušných programů a praktické důsledky, které z nich vyplývají. Nebyly předloženy žádné důkazy, že uvedené právní předpisy nebyly správné. Pokud jde o právní analýzu, kterou provedla Komise, ta vycházela z příslušných ustanovení základního nařízení a byla podpořena dlouholetou právní analýzou, kterou EU použila v minulých antisubvenčních šetřeních například při analýze systémů navracení cla, programů vývozních úvěrů a programů týkajících se daně z příjmu⁴. Skutečnost, že určitá strana nesouhlasí s předloženou právní analýzou, neznamená, že tato analýza není správná, zejména v případě, nejsou-li k doložení takového tvrzení předloženy žádné důkazy. To je ještě zřejmější, jelikož pákistánská vláda ve svém podání k prozatímnímu nařízení projevila ochotu řadu programů v možném rozsahu změnit. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem bylo nutno tvrzení předložená ve 40. bodě odůvodnění zamítnout.

3.2.2. Zvláštní programy

1) Program celního skladu pro provádění zpracovatelských operací

- (43) Pákistánská vláda a spolupracující vyvážející výrobce zopakovali své názory, že program celního skladu pro provádění zpracovatelských operací je řízen náležitě vzhledem k existenci účinného prováděcího a monitorovacího systému, který zaznamenává spotřebu/odpočet a kontroluje bezcelně dovezené suroviny a skutečnou spotřebu společnosti podle jejich záznamů o celkové výrobě. Uvádělo se rovněž, že poměr vstupů a výstupů je založen na skutečné spotřebě příslušné společnosti, která tento program využívá, a že záznamy o vstupech podléhají ověření. Podle těchto tvrzení byl poměr vstupů a výstupů stanoven pomocí ověřeného referenčního systému, který je pravidelně aktualizován podle skutečné spotřeby dané společnosti. Po jakékoli změně tohoto poměru je nadměrné vrácení v předchozím období připočteno zpět za účelem aktualizace evidence zásob, a tudíž získání údajů o skutečném stavu zásob, a na základě těchto údajů o skutečném stavu zásob musí společnost, která využívá výhody v rámci tohoto programu, prokázat vývoz hotových výrobků. Spolupracující vyvážející výrobce dále předložil dva dopisy, v nichž celní orgány informuje o materiálu, jenž byl v celním skladu pro provádění zpracovatelských operací ušetřen, a které prokazují, že společnost mohla nadbytečný vstupní materiál využít při výrobě zboží na vývoz v budoucnu.
- (44) S ohledem na tento program (jak je uvedeno v 70. bodě odůvodnění prozatímního nařízení) nebyla příslušná evidence přijatých, vyrobených a vyvezených výrobků vedena podle skutečné spotřeby. Evidována byla pouze teoretická spotřeba podle certifikátu analýzy s poměry vstupů a výstupů všech surovin pro výrobu 1 000 kg výstupů. Tyto normy vstupů a výstupů jsou podle informací spolupracujícího vyvážejícího výrobce stanoveny orgány a pravidelně přezkoumávány, neexistují však jednoznačná pravidla ani důkazy prokazující, jak jsou tyto přezkumy prováděny. Po revizích certifikátu analýzy, které naznačovaly existenci nadměrného vrácení, nepřijaly orgány žádná následná opatření s cílem ověřit celkovou předchozí skutečnou

⁴ Viz například nařízení Rady (ES) č. 713/2005, Úř. věst. L 121, 13.5.2005, s. 1; nařízení Rady (ES) č. 1176/2008, Úř. věst. L 319, 29.11.2008, s. 1.

spotřebu a požadovat platby uskutečněné za předchozí roky. Jinými slovy, nebyla provedena žádná kontrola případného nadměrného vrácení s ohledem na ušlé clo. Spolupracující vyvážející výrobce tvrdil, že nadbytečné suroviny započítané v předchozím období byly připočteny zpět za účelem aktualizace evidence zásob, a tudíž získání údajů o skutečném stavu zásob. Stojí za zmínku, že se tento postup opírá o skutečnost, že vyvážející výrobce z vlastního podnětu prokazuje příslušnému orgánu nadměrné vrácení, k němuž došlo v předchozím období. Co je zajímavější, tento postup není stanoven v právních předpisech, jimiž se tento program řídí. Všechny výše uvedené skutečnosti potvrzují, že u tohoto programu neexistuje účinný prováděcí a monitorovací systém. Za této situace bylo nutno všechna příslušná tvrzení zamítnout.

- (45) Obě strany rovněž tvrdily, že clo v rámci běžného dovozního režimu bylo v průběhu období šetření nulové, a nedošlo tudíž ke ztrátě vládních příjmů plynoucích z dovozu PTA v rámci celního skladu pro provádění zpracovatelských operací.
- (46) Toto tvrzení muselo být zamítnuto. Z informací, které strany poskytly, je zřejmé, že běžné clo z dovozu PTA činí 7,5 %. Výjimečně a za určitých podmínek mohou strany využít nulovou celní sazbu. Skutečnost, že pákistánská vláda zřídila program celního skladu pro provádění zpracovatelských operací nebo program celní ochrany při nákupech PTA v žádném případě nenaznačuje, že celní sazba je u veškerého dovozu PTA nulová. Ve skutečnosti existence výše uvedených programů potvrzuje, že vláda přišla o své příjmy a že to je důvod, proč byly zavedeny zvláštní odchylné programy se zvláštními pravidly a způsobilými uživateli.
- (47) Spolupracující vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že nedošlo k porušení § 349 kapitoly XV pákistánských celních předpisů z roku 2001. V tomto ohledu bylo uvedeno, že celní sklad pro provádění zpracovatelských operací zahrnuje celý výrobní závod společnosti, a tudíž prostory skladu splňovaly příslušná pravidla, která vyžadují, aby prostory skladu byly v samostatném prostoru se zvláštním vchodem nebo východem oddělenými od veřejných prostor a neměly žádný jiný vchod nebo východ a aby byly jednoznačně vymezeny výrobní oblast a samostatné sklady hotových výrobků, zmetků a odpadu.
- (48) Pokud jde o výše uvedené připomínky, je nutno zopakovat, že při inspekci na místě bylo zjištěno, že od vstupního materiálu pořízeného v místě byly odděleny pouze suroviny dovezené bezcelně. Prostory skladu, který je celním skladem a celním skladem pro provádění zpracovatelských operací, nebyly v samostatném prostoru se zvláštním vchodem nebo východem oddělenými od veřejných prostor a neměly žádný jiný vchod nebo východ, jak stanoví výše zmíněný § 349. Tvrzení strany, že celní sklad pro provádění zpracovatelských operací zahrnuje celý její výrobní závod, se kromě analýzy znění § 349 nezakládalo na ověřitelných důkazech (např. výslovné povolení s ohledem na plochu celního skladu pro provádění zpracovatelských operací). Příslušné tvrzení bylo proto nutno zamítnout.
- (49) Pákistánská vláda provedla s ohledem na tento program nedávno administrativní změny. V právních předpisech zavedla podrobnější definici celního skladu pro provádění zpracovatelských operací a podnikla kroky ke zvýšení kontroly nad programem ze strany příslušného orgánu.

- (50) Co se týká kontroly, kterou nad celním skladem pro provádění zpracovatelských operací vykonává příslušný orgán, zavedené změny se nezabývají nejkritičtějšími nedostatky systému, které byly při tomto šetření zjištěny, například i) nedostatečným vykazováním skutečné spotřeby dovezených surovin a ii) neexistencí ověřovacího systému, který se zaměřuje spíše na skutečné výsledky než na historicky stanovené normy. Jelikož zavedení případné změny s ohledem na tento program musí být náležitě ověřeno (zjištěné problémy poukazují rovněž na řízení programu), bude zapotřebí určitý čas, než bude možno přijmout konečné rozhodnutí ohledně provedených změn programu a způsobu, jakým orgány tyto změny zavedly a zajistily řádně řízený ověřovací systém.
- (51) Pákistánská vláda projevila rovněž ochotu poskytnout Komisi závazek ohledně konkrétního uplatňování pravidel vztahujících se na celní sklad pro provádění zpracovatelských operací. Bylo navrženo, aby tento závazek měl podobu předkládání důkazů, že spolupracující vyvážející výrobce dodržuje nová pravidla (např. změny prostor, revize poměrů vstupů a výstupů, vrácení cel), poskytování pravidelných zpráv a umožnění inspekci na místě ze strany Komise.
- (52) Pokud jde o výše uvedené skutečnosti, podotýká se, že tímto návrhem závazku pákistánská vláda nepřímou potvrzuje všechny nedostatky, které byly s ohledem na tento program vyzdvíženy v prozatímním nařízení. Jak bylo mimoto zmíněno ve výše uvedeném 50. bodě odůvodnění, nelze přijmout závazek vztahující se na řízení programu na základě důkazů, které budou k dispozici teprve v budoucnu. Takovýto závazek není ani praktický, jelikož by nezbytné sledování vyžadovalo pravidelné opakování významných částí šetření. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že pákistánská vláda a/nebo spolupracující výrobce mohou požádat o prozatímní přezkum opatření, budou-li splněna příslušná ustanovení článku 19 základního nařízení.
- (53) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k neexistenci jakýchkoli dalších relevantních připomínek jsou potvrzena zjištění týkající se tohoto programu, která byla uvedena v 60. až 80. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jak byla pozměněna ve výše uvedeném 44. až 52. bodě odůvodnění.

II) Dovoz strojů a zařízení do celního skladu pro provádění zpracovatelských operací

- (54) S ohledem na tento program obě strany tvrdily, že úrokovou sazbou použitou k výpočtu rozpětí subvence musí být úroková sazba, která byla pro dotčeného vývozce dostupná v průběhu období šetření. Strany dále uvedly, že vzhledem k tomu, že stroje a zařízení byly použity při výrobě PET určené na vývoz i pro prodej na domácím trhu, mělo by být rozpětí subvence stanoveno na základě celkového obratu vyvážejícího výrobce.
- (55) V reakci na tato tvrzení je nutno uvést, že úrokovou sazbou, která byla použita při výpočtu, je komerční úroková sazba platná v Pákistánu v období šetření, která byla získána z internetových stránek pákistánské státní banky. Tato úroková sazba představuje běžnou sazbu u úvěrů, která převládala na trhu. Pokud jde o jmenovatele ve výpočtu subvence, je třeba připomenout, že podmínkou pro využití programu je instalace dovezených strojů v celním skladu pro provádění zpracovatelských operací, což je systém bezcelního dovozu surovin použitých pouze pro následný vývoz výroby v rámci celního skladu pro provádění zpracovatelských operací. Výši subvence (čitatel) bylo proto nutno přepočítat na celkový vývozní obrat v průběhu období

šetření, jelikož subvence závisí na vývozní výkonnosti. Všechna výše uvedená tvrzení musela být proto zamítnuta.

- (56) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k neexistenci jakýchkoli dalších relevantních připomínek jsou potvrzena zjištění týkající se tohoto programu, která byla uvedena v 81. až 92. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

III) Celní ochrana při nákupech přečištěné kyseliny tereftalové PTA na domácím trhu

- (57) Pákistánská vláda tvrdila, že cena PTA vyráběné v místě není oproti mezinárodní ceně snížena o 7,5 % a že náhrada není poskytována pouze s ohledem na PTA vyrobenou v tuzemsku, nýbrž rovněž dovezenou PTA. Spolupracující vyvážející výrobce uvedl, že program povoluje náhradu cla u PTA pořízené v místě i dovezené PTA, a program tudíž nezvýhodňuje nákupy PTA vyrobené v tuzemsku. Uvádělo se rovněž, že právní předpisy neomezují přístup k tomuto programu.
- (58) Výše uvedená tvrzení bylo nutno zamítnout. V tomto ohledu se podotýká, že tento program poskytuje finanční příspěvek ve formě přímého převodu peněžních prostředků, který představuje pro společnost příjemce jednoznačnou výhodu. Z analýzy informací, které poskytla pákistánská vláda, je zřejmé, že způsobilá společnost může: i) pořizovat PTA na domácím trhu a obdržet vyrovnávací podporu s ohledem na část odpovídající 7,5 % ceny uhrazené za nákupy PTA vyrobené v místě nebo ii) dovážet PTA a získat náhradu ve výši platného cla (7,5 %) zaplaceného z dovozu PTA. Posledně uvedená možnost však není přípustná, pokud způsobilá společnost využívá u dovozu PTA systém vrácení cla (např. celní sklad pro provádění zpracovatelských operací). Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že spolupracující vyvážející výrobce byl podle práva nucen používat tento program pouze u nákupů PTA vyrobené v tuzemsku, jelikož u dovezené PTA současně využíval program celního skladu pro provádění zpracovatelských operací. Mimoto je zjevné, že i v případech, kdy jedna způsobilá společnost využívá obě dostupné možnosti programu (tj. upustí od možnosti využívat systém vrácení cla v rámci celního skladu pro provádění zpracovatelských operací), je zřejmé, že náhrady, které podle očekávání obdrží, budou jiné než v případě, je-li sazba vypočítána na základě plné domácí fakturované ceny, jelikož v druhém případě je vypočítána na základě hodnoty uvedené v celním prohlášení, která není nutně plnou fakturovanou cenou. Nebyly předloženy žádné ověřitelné důkazy, které by mohly výše uvedené závěry zpochybnit. Co se týká tvrzení, že přístup k programu není omezen, šetřením bylo zjištěno, že v příslušných právních předpisech jsou jednoznačně uvedena jména způsobilých stran. PTA vyrobená v tuzemsku každopádně nepodléhá clu, a proto „náhrada“ ve výši 7,5 % představuje přímý převod peněžních prostředků nebo čistou dotaci. Jediným způsobem, jak může výrobce PET tuto subvenci, tj. dotaci, získat, je nákup PTA vyrobené v tuzemsku. Na druhou stranu představuje „náhrada“ cla z dovezené PTA osvobození od platby, která by byla normálně splatná, nikoli přímý převod peněžních prostředků; tyto dvě situace proto nejsou rovnocenné.
- (59) Program tudíž prostřednictvím přímého převodu peněžních prostředků poskytuje jednoznačnou výhodu domácímu kupci, tj. výrobci PET, a je specifický ve smyslu čl. 4 odst. 4 písm. b) základního nařízení, jelikož subvence závisí na přednostním použití domácího výrobku před dováženým, poněvadž způsobilé pro přímou dotaci jsou pouze domácí výrobky. Tuto subvenci lze mimoto považovat za specifickou rovněž ve smyslu čl. 4 odst. 4 písm. a) základního nařízení, jelikož samotné právní

předpisy výslovně omezují přístup k tomuto programu na určité podniky, které patří do odvětví výroby polyesterů.

- (60) Co se týká tohoto programu, pákistánská vláda spolu se svými připomínkami k prozatímnímu nařízení předložila nařízení vlády vydané dne 28. června 2010, v němž se uvádí, že celní předpisy č. 1045(I)/2008 byly s účinkem ode dne 1. července 2010 zrušeny. Pákistánská vláda uvedla, že tento vývoj zajistí, že v případě PTA pořízené v tuzemsku nebo dovezené PTA nejsou a nebudou pro uživatele PTA povoleny žádné náhrady.
- (61) Podle novinového výstřižku, který ve stejné záležitosti předložil spolupracující vyvážející výrobce, se mimoto zdá, že se pákistánská vláda rozhodla zrušit předpis týkající se tohoto programu, aby Pákistán v tomto ohledu splňoval mezinárodní normy. Spolupracující vyvážející výrobce doložil informace, které poskytla pákistánská vláda, údaj, které potvrzují, že ode dne 1. července 2010 již při nákupech PTA vyrobené v tuzemsku nelze příslušnou dotaci obdržet. V této souvislosti se připomíná, že v souladu s článkem 15 základního nařízení se opatření neuloží, pokud subvence skončí nebo se prokáže, že subvence již nepředstavují žádnou výhodu pro dotyčné vývozce. Z výše uvedených informací je zřejmé, že Pákistán v podstatě uznává, že body vyzdvižené v prozatímním nařízení s ohledem na tento program vyžadovaly z jeho strany nápravná opatření, že pákistánská vláda program ukončila a že spolupracujícímu vyvážejícímu výrobcu již nejsou v souvislosti s tímto programem poskytovány žádné výhody. Za těchto okolností se má za to, že podmínky stanovené v článku 15 základního nařízení jsou splněny, a na dotyčný program by se proto neměla vyrovnávací opatření vztahovat.
- (62) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k neexistenci jakýchkoli dalších relevantních připomínek jsou potvrzena zjištění týkající se tohoto programu, která byla uvedena v 93. až 105. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jak byla pozměněna ve výše uvedeném 58. až 61. bodě odůvodnění.

IV) Program konečné daně

- (63) Obě strany tvrdily, že tento program představuje jiný systém zdanění a neměla by se na něj vztahovat vyrovnávací opatření, jelikož Pákistán má s ohledem na zdanění svrchovaná práva a může používat systém zdanění, jaký chce. Rovněž bylo uvedeno, že program konečné daně neznámá finanční příspěvek pro žádnou společnost a představuje obecné pravidlo zdanění v Pákistánu (srážková daň ve výši 1 % v době realizace devizových příjmů), které v porovnání s běžným daňovým režimem, jenž stanoví 35% daň z domácího příjmu, funguje podle jiného konceptu a na jiném základě. Podle těchto stran nelze určit, který z těchto dvou systémů je výhodnější, a program konečné daně nemá tudíž za následek ušlé vládní příjmy či nevybrání vládních příjmů, které by byly jinak splatné.
- (64) Co se týká těchto tvrzení, je třeba uvést, že není zpochybněna svrchovanost Pákistánu, nýbrž údajné subvence poskytované určitým vyvážejícím výrobcům. Mimoto je nutno připomenout, že zisky z vývozu jsou zdaněny jinak než zisky dosažené z domácího prodeje. Pokud tento daňový režim vede k tomu, že zisky z vývozu jsou zdaněny nižší sazbou než zisky dosažené z domácího prodeje, je nutno tento program považovat za subvenci ve formě ušlých vládních příjmů ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení, která poskytuje společnosti příjemce výhodu. Jedná

se rovněž o specifickou subvenci ve smyslu čl. 4 odst. 4 písm. a), jelikož subvence závisí na vývozní výkonnosti.

- (65) Spolupracující vyvážející výrobce mimoto poskytl pro rok 2008 a 2009 soubor výpočtů v Excelu a oznámení o vyměření daně a inkasní příkaz vydané zástupcem zmocněnce pro daň z příjmu, které revidovaly soubor údajů v přiznání k dani z příjmu společnosti za rok 2008. Pákistánská vláda tvrzení spolupracujícího vyvážejícího výrobce dosvědčila a uvedla, že poskytnuté výpočty prokazují, že spolupracující vyvážející výrobce zaplatil na základě programu konečné daně vyšší daň v porovnání s daní, kterou by platil v případě použití běžného daňového režimu.
- (66) Tato tvrzení bylo nutno zamítnout. Za prvé, poskytnuté výpočty nejsou součástí přiznání k dani z příjmu společnosti ani žádného jiného oficiálního dokumentu finančního úřadu. Nejsou proto k dispozici žádné ověřitelné důkazy, že přesně popisují závazky spolupracujícího vyvážejícího výrobce s ohledem na daň z příjmu.
- (67) Za druhé, analýza předložených oficiálních daňových dokladů (oznámení o vyměření daně a inkasní příkaz) nijak nepotvrzují tvrzení předložená stranami ohledně výše daně splatné na základě jednotlivých daňových režimů.
- (68) Pokud jde o předloženou dokumentaci vztahující se k roku 2008, strany neprokázaly, jak se mohou uvedené částky přesně shodovat s přiznáním k dani z příjmu společnosti za rok 2008 a oběma doklady, které následně vydaly příslušné finanční úřady. Zdá se, že posledně uvedené doklady potvrzují, že společnost musí zaplatit částku daně z příjmu z domácího prodeje. Z předložených informací však není vůbec jasné, zda tato částka daně (či jakákoli jiná částka daně) byla skutečně zaplacená, nebo zda společnost podala proti výše uvedenému oznámení o vyměření daně opravný prostředek. Není rovněž zřejmé, jak se částky uvedené ve výpočtech v Excelu mohou shodovat s přiznáním k dani z příjmu společnosti nebo inkasním příkazem finančního úřadu. Každopádně i v případě, pokud by se uznalo, že částka uvedená v oznámení o vyměření daně byla zaplacená, nemění to závěr, že spolupracující vyvážející výrobce zaplatil nižší daň, než jakou by musel zaplatit v případě, že by se na příjem plynoucí z vývozu vztahovala 35% sazba daně.
- (69) S ohledem na předloženou dokumentaci týkající se roku 2009 se podotýká, že strany neposkytly přiznání k dani z příjmu spolupracujícího vyvážejícího výrobce za rok 2009. Místo předložení oficiálních daňových přiznání byl jako důkaz poskytnut výpočet v Excelu. Takovýto druh informací je jednoznačně neověřitelný a nemůže doložit tvrzení ohledně vývoje daně z příjmu po skončení období šetření. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že pákistánská vláda a/nebo spolupracující vyvážející výrobce mohou požádat o prozatímní přezkum opatření, budou-li splněna příslušná ustanovení článku 19 základního nařízení.
- (70) Při výpočtu výše subvence na základě programu konečné daně však byla zjištěna administrativní chyba s ohledem na příjem spolupracujícího vyvážejícího vývozce plynoucí z vývozu, jak byl uveden v přiznání k dani z příjmu společnosti za rok 2008. To bylo odpovídajícím způsobem opraveno. Míra subvence zjištěná s ohledem na tento program v průběhu období šetření u vyvážejícího výrobce činí 1,97 % (namísto 1,95 %).

- (71) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k neexistenci jakýchkoli dalších relevantních připomínek jsou potvrzena zjištění týkající se tohoto programu, která byla uvedena v 106. až 116. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jak byla pozměněna ve výše uvedeném 70. bodě odůvodnění.

V) Program dlouhodobého financování vývozu s pevnou sazbou

- (72) Obě strany uvedly, že úrokovou sazbou použitou k výpočtu rozpětí subvence u tohoto programu financování musí být úroková sazba, která byla dostupná v době, kdy vyvážející výrobce sjednával financování s pevnou sazbou, a to sazba v letech 2004–2005. Jmenovatelem použitým při výpočtu prozatímního rozpětí subvence by měl být celkový obrat společnosti namísto celkového vývozního obratu, jelikož se výrobní zařízení, která jsou financována na základě programu dlouhodobého financování vývozu s pevnou sazbou, využívají při výrobě domácích i vyvážených výrobků.
- (73) Tato tvrzení musela být zamítnuta. Především je třeba objasnit, že sazbou použitou ve výpočtu je komerční úroková sazba převládající v Pákistánu v období šetření, která byla získána z internetových stránek pákistánské státní banky. Financování, jež bylo dohodnuto v letech 2004/2005, bylo dotčeným vývozcem čerpáno ve splátkách. Při výpočtu výše subvence byla použita částka úvěru vyčerpaná během období šetření, jak byla nahlášena spolupracujícím vyvážejícím výrobcem. Při posuzování výhody, které určitá strana využila v průběhu konkrétního období šetření, se obvykle použitelná sazba u obchodních úvěrů převládající na trhu v průběhu období šetření srovná se sazbou čerpaného úvěru spláceného během období šetření, což bylo provedeno i v tomto případě. Co se týká jmenovatele při výpočtu subvence, je nutno připomenout, že podmínkou pro využití programu je to, že společnost musí přímo či nepřímo vyvézt nejméně 50 % svého ročního objemu výroby. Výši subvence (čitatel) bylo tudíž nutno přepočítat na vývozní obrat dotčeného výrobku v průběhu období šetření, jelikož subvence závisí na vývozní výkonnosti.
- (74) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k neexistenci jakýchkoli dalších relevantních připomínek jsou potvrzena zjištění týkající se tohoto programu, která byla uvedena v 117. až 133. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

VI) Program pákistánské státní banky pro financování vývozu

- (75) Pákistánská vláda uvedla, že odvětví výroby PET bylo z tohoto programu vyloučeno rozhodnutím, které pákistánská státní banka přijala dne 28. června 2010. Uvádělo se tudíž, že tento program je v souladu s ustanoveními článku 15 základního nařízení a že by Komise neměla program napadnout, jelikož je prokázáno, že subvence skončila. K této záležitosti spolupracující vyvážející výrobce uvedl, že podle oběžníku pákistánské státní banky č. 09 ze dne 28. června 2010 společnost splatila veškeré částky obdržené v rámci programu pákistánské státní banky pro financování vývozu a ke dni 30. června 2010 neexistuje s ohledem na tento program žádná splatná částka.
- (76) Pokud jde o toto tvrzení, připomíná se, že v článku 15 základního nařízení je uvedeno, že žádná opatření se nepřijmou, pokud subvence skončí nebo se prokáže, že subvence již nepředstavují žádnou výhodu pro dotčené vývozce. S ohledem na poskytnutou dokumentaci ohledně programu pákistánské státní banky pro financování vývozu se podotýká, že se v rozhodnutí státní pákistánské banky skutečně uvádí, že banky nesmí na základě tohoto programu povolit finanční facility pro PET. V příslušném textu se

rovněž uvádí, že stávající finanční facility poskytnuté vývozcům zůstanou platné až do dne splatnosti příslušných úvěrů, přičemž se při výpůjčkách společností v období 2009–2010 a u nároků do roku 2011 vezme v úvahu vývozní výkonnost společností. S ohledem na tyto body pákistánská vláda poskytnutím potřebné dokumentace objasnila, že společnosti, které na základě tohoto programu nemají v pákistánském účetním roce 2009–2010 (tj. do 30. června 2010) krátkodobé úvěry, nemají v přechodném období do roku 2011 nárok na jakékoli výhody. Pokud jde o tvrzení, že spolupracující vyvážející výrobce nemá na základě programu pákistánské státní banky pro financování vývozu žádné splatné částky, uvádí se, že toto tvrzení bylo doloženo souborem důkazů, které poskytly příslušné banky, a potvrzeno autorizovaným účetním společností. S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem se vyvozuje závěr, že strany mohly prokázat, že program pákistánské státní banky pro financování vývozu již neposkytuje dotyčnému vývozci žádnou výhodu. Jsou tudíž splněny podmínky stanovené v článku 15 základního nařízení a předložená tvrzení se považovala za oprávněná. Byl proto vyvozen závěr, že by se na tento program neměla vyrovnávací opatření vztahovat.

- (77) Spolupracující vyvážející výrobce rovněž uvedl, že úrokovou sazbou použitou k výpočtu rozpětí subvence musí být krátkodobá úroková sazba, která byla pro společnost dostupná v průběhu období šetření. Rovněž se uvádělo, že získané finanční prostředky jsou používány k uspokojení celkových potřeb v oblasti financování krátkodobých aktiv společnosti s ohledem na domácí prodej i vývoz, a tudíž by jmenovatelem ve výpočtu rozpětí subvence měl být celkový obrat společnosti.
- (78) Tato tvrzení bylo nutno zamítnout. Připomíná se, že sazbou použitou ve výpočtu je komerční úroková sazba platná v Pákistánu v období šetření, která byla získána z internetových stránek pákistánské státní banky. Tato sazba představuje běžnou sazbu u úvěrů převládající na trhu. S ohledem na jmenovatele ve výpočtu subvence se uvádí, že podmínkou pro využití programu je uskutečnění zvláštních vývozních transakcí nebo celková vývozní výkonnost. Výši subvence (čitatel) bylo proto nutno přepočítat na celkový vývozní obrat v průběhu období šetření, jelikož subvence závisí na vývozní výkonnosti.
- (79) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k neexistenci jakýchkoli dalších relevantních připomínek jsou potvrzena zjištění týkající se tohoto programu, která byla uvedena v 134. až 148. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jak byla pozměněna ve výše uvedeném 75. až 78. bodě odůvodnění.

VII) *Financování podle devizového oběžníku pákistánské státní banky č. 25 (F.E. Circular No. 25)*

- (80) Obě strany uvedly, že v tomto programu se nejedná o žádný zásah ze strany pákistánské státní banky, že obchodní banky poskytují financování v cizí měně bez zvýhodněných úrokových sazeb a že program nezávisí na vývozní výkonnosti, jelikož jej mohou využít vývozci i dovozci.
- (81) Předložená tvrzení byla analyzována na základě příslušných právních předpisů a provádění programu v praxi a bylo zjištěno, že jsou oprávněná. Byl proto vyvozen závěr, že by se na tento program neměla vyrovnávací opatření vztahovat. Jelikož se na program financování podle devizového oběžníku pákistánské státní banky č. 25

nebudou vztahovat vyrovnávací opatření, není nutné reagovat na příslušné připomínky k poskytnutí informací.

3.2.3. Výše napadnutelných subvencí

- (82) S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem činí konečná výše napadnutelných subvencí v souladu s ustanoveními základního nařízení, vyjádřená podle hodnoty, u jediného spolupracujícího pákistánského vyvážejícího výrobce 5,15 %.

3.3. Spojené arabské emiráty (SAE)

3.3.1. Úvod

- (83) Vláda SAE a spolupracující vyvážející výrobce podali připomínky k níže uvedeným programům, které byly v prozatímním nařízení napadnuty:

I) federální zákon č. 1 z roku 1979

II) zóna volného obchodu (ZVO).

3.3.2. Zvláštní programy

I) Federální zákon č. 1 z roku 1979

- (84) Vláda SAE uvedla, že program podle federálního zákona č. 1 z roku 1979 je obecně a horizontálně dostupný všem výrobním odvětvím a podnikům v SAE a přístup je udělován bez jakýchkoli výjimek. Spolupracující vyvážející výrobce uvedl, že licence vydané na základě federálního zákona č. 1 z roku 1979 je podmínkou pro to, aby společnost mohla existovat a působit v SAE.
- (85) Pokud jde o výše uvedená tvrzení, podotýká se, že šetřením bylo zjištěno, že průmyslové podniky v SAE mohou působit na základě různých druhů licencí. Kromě licence udělované podle federálního zákona č. 1 z roku 1979 může průmyslový podnik působit na základě licence vydané regionálními orgány v emirátu, v němž je usazen. Tak tomu bylo v případě spolupracujícího vyvážejícího výrobce, jenž je držitelem licence, kterou vydala vláda emirátu Ras al Khaimah. Průmyslový podnik může mimoto působit v rámci zóny volného obchodu, přičemž v tomto případě se licence podle výše uvedeného zákona nevyžaduje. Nelze proto tvrdit, že všechny průmyslové podniky v SAE působí podle federálního zákona č. 1 z roku 1979. Nebylo tudíž prokázáno, že zařazení do programu je automatické, a příslušné tvrzení muselo být zamítnuto.
- (86) Obě strany tvrdily, že požadavky stanovené v zákoně jsou pouze nezbytnými předpoklady pro to, aby mohl v zemi působit jakýkoli průmyslový projekt, a nikoli aby dosáhl osvobození od cla, a tudíž analýza Komise v prozatímním nařízení týkající se §§ 12, 13 a 21 federálního zákona č. 1 je chybná. Vláda SAE rovněž uvedla, že pokud jde o § 13, výraz „posoudit“ nemá v arabské verzi zákona závazný význam. Vláda SAE rovněž uvedla, že §§ 11 a 12 výše uvedeného zákona nebyly v praxi nikdy použity, jelikož technický výbor, který odpovídá za doporučování žádostí ministru, nebyl zřízen. Rovněž bylo uvedeno, že úloha odboru ministerstva pro průmyslový rozvoj je stanovena v příručce pro uživatele elektronického průmyslového systému,

kterou vydalo ministerstvo, jak je uvedeno v 173. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

- (87) Tato tvrzení bylo nutno zamítnout. Podotýká se, že §§ 13 a 21 zákona jsou součástí postupného procesu, který se předpokládá v analýze pro průmyslovou licenci podle federálního zákona č. 1 z roku 1979. S ohledem na §§ 11 a 12 se uvádí, že tyto články stanoví úlohu a povinnosti různých státních subjektů vydávajících průmyslovou licenci podle federálního zákona č. 1 z roku 1979. Skutečnost, že určitý subjekt nebyl zřízen, ačkoliv je stanoven v zákoně a je odpovědný za: i) posuzování informací předaných odborem pro průmyslový rozvoj a ii) vydávání doporučení ministrowi ohledně schválení či zamítnutí žádostí, potvrzuje, že právní předpisy, podle nichž orgán, který poskytuje subvenci, působí, nejsou v praxi dodržovány, a tudíž neexistuje právní jistota ohledně způsobu, jakým je subvence udělována. Tvrzení vlády SAE ohledně technického výboru je mimoto v rozporu s předchozími tvrzeními, podle nichž ministr tento výbor požádal, aby se vyjádřil k případné revizi zákona. Co se týká definice slova „posoudit“ v § 13 federálního zákona, podotýká se, že anglická verze je zněním, které v průběhu šetření poskytla vláda SAE. Po poskytnutí prozatímních informací mimoto vláda SAE uvedla, že v definicích mohou mezi anglickým a arabským zněním existovat rozdíly. Skutečnost, že obě verze textu vyvolávají pochybnosti s ohledem na určité části kritérií způsobilosti, je opět jasným signálem, že neexistuje právní jistota, co se týká kritérií a podmínek, které upravují způsobilost subvence. Pokud jde o úlohu odboru pro průmyslový rozvoj, podotýká se, že nebyly předloženy žádné nové informace, které by mohly zjištění šetření zpochybnit.
- (88) Vláda SAE uvedla, že její průmyslové statistiky prokazují, že podle federálního zákona č. 1 z roku 1979 je zaevidováno více než 4 000 průmyslových podniků. Obě strany uvedly, že Komise neposkytla skutečné důkazy, že orgány SAE mají při schvalování nebo zamítání žádostí o účast v programu volnost rozhodování.
- (89) Tato tvrzení bylo nutno zamítnout. Podotýká se, že šetřením bylo zjištěno, že udělení průmyslové licence podle federálního zákona č. 1 z roku 1979 není automatické a že pravidla, jimiž se řídí proces výběru příjemců, nejsou objektivní. Vzhledem ke skutečnosti, že bylo zjištěno, že program je specifický v souladu s ustanoveními čl. 4 odst. 2 písm. a) a b) základního nařízení, bylo na vládě SAE, aby podle ustanovení čl. 4 odst. 2 písm. c) základního nařízení prokázala své tvrzení, že byly schváleny žádosti všech stran, které od přijetí federálního zákona č. 1 z roku 1979 podaly žádost o průmyslovou licenci podle tohoto zákona. Žádné takovéto ověřitelné informace nebyly poskytnuty.
- (90) Obě strany tvrdily, že osvobození výroby od cla mohou získat všechny průmyslové podniky v SAE. Spolupracující vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že přezkum obchodní politiky WTO týkající se SAE, který byl zveřejněn v roce 2006, analyzoval federální zákon č. 1 z roku 1979 a zjistil, že osvobození od cla je přiznáváno všem průmyslovým podnikům. Bylo rovněž uvedeno, že systém je kontrolován, jelikož průmyslové licence jsou každý rok obnovovány, společnosti, jichž se program týká, podávají zprávy o bezcelně dovezených materiálech a orgány zamítají bezcelní dovoz, pokud vstupy nesouvisí s výrobou.
- (91) Tato tvrzení musela být zamítnuta. Je třeba uvést, že osvobození od cla je přiznáno společností, které využívají program podle federálního zákona č. 1 z roku 1979, a běžná celní sazba není v případě surovin nulová. Spolupracující vyvážející výrobce

neprokázal, že obecné tvrzení v dokumentu o přezkumu obchodní politiky WTO je přesnější než podrobná analýza založená na inspekci na místě, která byla v prozatímním nařízení uvedena výslovně v souvislosti se způsobilostí a uplatňováním federálního zákona č. 1 z roku 1979 v praxi. Co je důležitější, šetřením bylo zjištěno, že orgány jednají při řízení bezcelního dovozu materiálů na základě programu diskriminačním způsobem. Jelikož neexistují žádná pravidla, na jejichž základě jsou žádosti o bezcelní dovoz schvalovány či zamítány, a vzhledem k neexistenci účinného ověřovacího systému s ohledem na řízení programu není jasné, proč je v určitém okamžiku jedné straně povolen bezcelní dovoz, zatímco k jinému dni může být bezcelní dovoz zamítnut. Tak tomu skutečně bylo v případě spolupracujícího vyvážejícího výrobce, od něhož se občas vyžadovalo uhrazení cla bez jakéhokoliv odůvodnění ze strany orgánu, který poskytuje subvenci. Obě strany proto nepředložily žádné důkazy, které by doložily jejich tvrzení ohledně řízení programu a přidělování bezcelního dovozu.

- (92) Bylo rovněž uvedeno, že se program řídí objektivními kritérii, a to požadavkem, aby se osvobození od cla mohlo týkat pouze dovezených výrobků, které jsou použity při výrobě průmyslového podniku. Toto tvrzení muselo být zamítnuto, jelikož (jak bylo vysvětleno ve výše uvedeném 89. a 91. bodě odůvodnění) existence takovýchto objektivních kritérií nebyla prokázána.
- (93) Vláda SAE uvedla, že federální zákon č. 1 z roku 1979 je v současnosti revidován a že tato informace byla sdělena Komisi. Uvádělo se rovněž, že Komise nevzala informace a dokumenty předložené vládou SAE v úvahu a že nepředložila tvrzení a skutečné důkazy ohledně skutkových a právních okolností, které vedly k jejím závěrům.
- (94) S ohledem na výše uvedené skutečnosti se podotýká, že Komise pečlivě vyhodnotila a analyzovala veškeré informace, které strany poskytly. S ohledem na revizi federálního zákona č. 1 z roku 1979 je třeba uvést, že znění, které poskytla vláda SAE, je interní předlohou dokumentu ministerstva financí a průmyslu. Jako takový nemá tento dokument žádnou právní hodnotu. Orgán provádějící šetření je povinen analyzovat platné právní předpisy a způsob, jakým jsou uplatňovány, a nikoli nezávaznou předlohu, která nebyla schválena správními a legislativními orgány SAE a nebyla uzákoněna. Co je důležitější, skutečnost, že vláda SAE v současnosti pracuje na možné revizi federálního zákona č. 1 z roku 1979, potvrzuje, že si orgány uvědomily, že je nutno (jak uvedla vláda SAE) odstranit případný nesoulad s Dohodou WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních.
- (95) Na základě výše uvedených skutečností se potvrzují zjištění týkající se tohoto programu, která byla uvedena v 166. až 183. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

II) Zóna volného obchodu (dále jen „ZVO“)

- (96) Obě strany uvedly, že bezcelní dovoz investičních prostředků je povolen všem podnikům v SAE.
- (97) V této souvislosti se uvádí, že šetřením bylo zjištěno, že společnosti usazené v ZVO mohou bezcelně dovážet investiční prostředky. Skutečnost, že jedna strana může získat stejnou výhodu použitím jiného programu (a to federálního zákona č. 1 z roku 1979), neznamená, že se dotyčná subvence nepovažuje za napadnutelnou. Strany nebyly schopny poskytnout jakékoli věcné důkazy, aby vyvrátily zjištění

šetření týkající se ZVO. S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem bylo nutno předložené tvrzení zamítnout.

- (98) Na základě výše uvedených skutečností se potvrzují zjištění týkající se tohoto programu, která byla uvedena v 184. až 199. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

3.3.3. *Výše napadnutelných subvencí*

- (99) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem činí konečná výše napadnutelných subvencí v souladu s ustanoveními základního nařízení, vyjádřená podle hodnoty, u jediného spolupracujícího vyvážejícího výrobce ve Spojených arabských emirátech 5,13 %.

3.4. *Připomínky k poskytnutí konečných informací*

- (100) Připomíná se, že po poskytnutí konečných informací měly všechny zúčastněné strany možnost se vyjádřit a uvést svá stanoviska. Jejich připomínky byly zváženy a případně vzaty v úvahu, tyto připomínky však nebyly takové povahy, aby změnily výše uvedené závěry.
- (101) Íránský spolupracující vyvážející výrobce předložil opět svou analýzu skutečností daného případu, neposkytl však žádné nové přesvědčivé důkazy, které by zpochybnilly zjištění šetření.
- (102) Pákistánská vláda vyslovila nespokojenost se zamítnutím jejího závazku s ohledem na program celního skladu pro provádění zpracovatelských operací a zopakovala připomínky týkající se programu dlouhodobého financování vývozu s pevnou sazbou a programu konečné daně. Předložila rovněž nové rozhodnutí federálního finančního úřadu vydané dne 27. července 2010, v němž je stanoveno clo z dovozu PTA (suroviny používané při výrobě PET) ve výši 3 %, a tvrdila, že orgány jsou podle právních předpisů povinny přepočítat rozpětí subvence zjištěné u programu celního skladu pro provádění zpracovatelských operací. To bylo nutno zamítnout, jelikož neexistují žádné známky toho, že subvence nebude existovat i nadále. Pákistánská vláda tvrdí, že se subvence snížila. Podle pravidel programu celního skladu pro provádění zpracovatelských operací však lze vstupní materiály použít přinejmenším dva roky po dovozu. Jinými slovy, materiál, který byl dovezen do července 2010 (kdy celní sazba činila 7,5 %), lze použít až do července 2012. Orgány stanovily výši subvence na základě údajů týkajících se období šetření a v souladu s pravidly programu může dopad předchozí celní sazby přetrvávat až do roku 2012. V době konečného uložení cla tudíž jednoznačně existovalo subvencování. Clo je mimoto pouze jedním prvkem v souboru údajů, a (jak bylo prokázáno výše v 43. až 53. bodě odůvodnění) pokud by byla celní sazba nižší, mohl se zvýšit objem dovozu.
- (103) Pákistánský spolupracující vyvážející výrobce nesouhlasil s analýzou týkající se programu konečné daně, poskytnuté prvky však nemohly zjištění šetření změnit. Uvedl rovněž, že existují ověřitelné důkazy, které přesně dokládají jeho závazky v souvislosti s daní z příjmu, a předložil soubor dokladů s cílem prokázat, že zjištění Komise nejsou správná. V této souvislosti se podotýká, že poskytnuté informace nejsou přesvědčivé a nelze je ověřit, takže je nebylo možno vzít v úvahu.
- (104) Vláda SAE předložila opět svou analýzu skutečností daného případu a tvrdila, že orgány založily svá zjištění na nejasném výkladu federálního zákona č. 1 z roku 1979

a nepředložila skutečné důkazy. V této souvislosti se připomíná, že specifická byla zjištěna v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. a) a b) základního nařízení, že orgány provedly výklad federálního zákona č. 1 z roku 1979 na základě předložených informací, důkazů a údajů a že nebyly zjištěny žádné přesvědčivé důkazy, které by mohly zjištění šetření změnit. Vláda SAE uvedla, že proces změn federálního zákona č. 1 z roku 1979 pokročil a dospěl ke konečným krokům pro jeho vyhlášení. V tomto ohledu se podotýká, že Komise vítá úsilí, které SAE vynaložila na změnu svých příslušných právních předpisů, výše uvedený vývoj však nemá žádný dopad na zjištění šetření, jelikož pro ukončení procesu změn a přijetí nového zákona neexistuje žádný jednoznačný harmonogram.

- (105) Spolupracující vyvážející výrobce v SAE zopakoval svá tvrzení ohledně federálního zákona č. 1 z roku 1979. Uvedl rovněž, že se ve výpočtu rozpětí subvence vyskytují chyby. Tvrdil, že se společnost po poskytnutí konečných informací dověděla, že pořízení surovin ze Saudské Arábie nepodléhá clu, jelikož SAE a Saudská Arábie jsou součástí celní unie Rady pro spolupráci v Zálivu, a poskytl soubor dokumentů souvisejících s jeho tvrzeními. V této souvislosti se uvádí, že tato stanoviska jsou součástí zcela nového souboru informací, které měly být předloženy již v odpovědi na dotazník nebo nejpozději při inspekci, aby Komise mohla ověřit pravdivost těchto tvrzení. Poskytnuté údaje proto nelze v této pozdní fázi šetření ověřit. Neexistují rovněž žádné přesvědčivé důkazy, které by tato tvrzení potvrdily. Dále se uvádělo, že výhodu je nutno vypočítat na základě surovin, které byly spotřebovány v období šetření, a nikoli na základě pořízených surovin. V tomto ohledu se uvádí, že rozdělení na spotřebované a pořízené suroviny je irelevantní, jelikož napadnutou částkou je celková částka, kterou lze přičíst období šetření, jak je vysvětleno výše v 84. až 95. bodě odůvodnění.

4. ÚJMA

4.1. Výroba v Unii, výrobní odvětví Unie a spotřeba Unie

- (106) S ohledem na výrobu v Unii, výrobní odvětví Unie a spotřebu v Unii nebyly obdrženy žádné připomínky. Potvrzuje se proto 201. až 206. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.2. Dovoz z dotčených zemí

- (107) S ohledem na kumulativní posouzení účinků dotčeného dovozu, objem dovozu z dotčených zemí a jejich příslušný podíl na trhu nebyly obdrženy žádné připomínky. Potvrzuje se proto 207. až 213. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

a) Ceny a cenové podbízení

- (108) Vzhledem ke skutečnosti, že (jak bylo zmíněno ve výše uvedeném 20. bodě odůvodnění) bylo rozhodnuto rozdělit výrobek, jehož se šetření týká, na několik druhů výrobku, byl proveden nový výpočet cenového podbízení, který zohledňuje tuto změnu.
- (109) Za účelem analýzy cenového podbízení byly u každého druhu výrobku vážené průměrné prodejní ceny výrobního odvětví Unie pro odběratele, kteří nejsou ve spojení, na trhu Unie, upravené na úroveň cen ze závodu, srovnány s odpovídajícími váženými průměrnými cenami dovozu z dotčených zemí prvnímú nezávislému

odběrateli na trhu Unie, stanovenými na základě cen CIF s příslušnou úpravou o náklady po dovozu a rozdíly v úrovni obchodu.

- (110) Ze srovnání vyplynulo, že v průběhu období šetření byla cena dovozu subvencovaných výrobků pocházejících ze SAE, které byly prodávány v Unii, nižší než ceny výrobního odvětví Unie o 3,2 %. Cena dovozu subvencovaných výrobků pocházejících z Íránu, které byly prodávány v Unii, byla nižší než ceny výrobního odvětví Unie o 3,0 %. Cena dovozu subvencovaných výrobků pocházejících z Pákistánu, které byly prodávány v Unii, byla nižší než ceny výrobního odvětví Unie o 0,5 %. Vážené průměrné rozpětí cenového podbízení u dotčených zemí v průběhu období šetření činí 2,5 %.
- (111) Íránský vývozce uvedl, že jeho rozpětí újmy je nadhodnoceno, jelikož zjištěná vážená průměrná jednotková prodejní cena byla kvůli nesprávnému výpočtu výše úpravy s ohledem na obchodní úroveň podhodnocena. Vzhledem k tomuto tvrzení je nutno uvést, že částkou úpravy s ohledem na obchodní úroveň, která byla použita v prozatímním výpočtu, byla pevně stanovená částka za tunu, což je provize, kterou účtuje spolupracující zástupce pro dovoz a která představuje přibližně 1 % průměrné ceny CIF. Jelikož však nebylo navrženo žádné jiné vyčíslení úpravy o obchodní úroveň a ohledně této úpravy nebyly k dispozici žádné jiné informace, tvrzení bylo zamítnuto.
- (112) Stejná strana rovněž tvrdila, že se zdá, že 2% sazba použitá u nákladů po dovozu je podhodnocená.
- (113) V tomto ohledu se znovu opakuje, že při tomto šetření nespolupracoval žádný dovozce a nebylo možné ověřit skutečné náklady po dovozu. Jelikož nebyly k dispozici žádné jiné údaje, byla použita stejná sazba jako v předchozím řízení.

4.3. Situace výrobního odvětví Unie

- (114) Některé zúčastněné strany tvrdily, že újma neexistuje, jelikož vzorek nebyl vybrán správně, a proto výsledky nelze extrapolovat na celé výrobní odvětví Unie. Bylo uvedeno, že jelikož jedna společnost (která nebyla zařazena ve vzorku) uvedla, že využívá více než 100 % své kapacity, jednoznačně to naznačuje neexistenci újmy. Podotýká se, že předložené informace jsou výtahem podání této společnosti burzovním orgánům ve třetí zemi a nebyly ověřeny. Tyto informace nejsou rovněž v souladu s informacemi obsaženými ve spisu. Využití kapacity u jednoho výrobce v EU nemůže samo o sobě každopádně změnit zjištění týkající se újmy způsobené výrobci v EU, kteří byli zařazeni do vzorku, a ostatním výrobcům v EU.
- (115) Jelikož nebyla vznesena žádná další tvrzení nebo připomínky, potvrzuje se 218. až 237. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4. Závěr ohledně újmy

- (116) Jelikož nebyly vzneseny žádné konkrétní připomínky, potvrzuje se závěr ohledně újmy uvedený v 238. až 240. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5. PŘÍČINNÁ SOUVISLOST

5.1. Účinek dovozu subvencovaných výrobků

- (117) Jelikož nebyly vzneseny žádné konkrétní připomínky, potvrzuje se 241. až 245. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2. Účinek ostatních činitelů

- (118) Některé zúčastněné strany tvrdily, že zjištěná újma není zapříčiněna dovozem subvencovaných výrobků, nýbrž že nízké ceny PET v EU odrážejí celosvětový cyklus výrobního odvětví a že od září 2008 až do června 2009 ceny PET v EU sledovaly nízké ceny ropy. S ohledem na toto tvrzení se uznává, že ceny PET do jisté míry závisí na cenách ropy, jelikož ropné deriváty jsou při výrobě PET hlavní surovinou. Ceny ropy však nebyly během celého období šetření nízké, nýbrž kolísaly, počínaje velkým poklesem, po němž následovalo zotavení. Toto kolísání světových cen ropy nemůže vysvětlit, proč byl dovoz PET subvencovaný, a jeho ceny byly proto nižší než ceny výrobců v Unii. Právě toto cenové podbízení, které bylo možné kvůli obdrženým subvencím, stlačilo ceny výrobního odvětví Unie a nutilo výrobce v EU prodávat se ztrátou, aby nepřišli o své odběratele.
- (119) Íránský vývozce tvrdil, že od analýzy újmy nebyly náležitě odděleny finanční a technické problémy některých výrobců v EU a byly nesprávně přičteny íránskému dovozu, jelikož ten vstoupil na trh až po roce 2006. V této souvislosti se uvádí, že dovoz z Íránu existoval již v roce 2006 a 2007 v množství, které představovalo podíl na trhu nižší než 1 %. Od roku 2008 získal tento dovoz podíl na trhu přesahující 1 % a svými nízkými cenami přispěl ke stlačení cen v EU. V tomto případě byly mimoto splněny podmínky pro kumulativní posouzení a účinky dovozu subvencovaných výrobků ze všech dotčených zemí bylo možno posoudit kumulativně. Do vzorku byla zařazena pouze jedna ze společností zmíněných íránským vývozcem a technické problémy tohoto výrobce v EU, které trvaly od září do poloviny října 2008, neovlivnily významně celkový obraz o újmě.
- (120) Stejná strana zopakovala, že případná zjištěná újma je spojena s poklesem poptávky, zejména v průběhu období šetření, které se vyznačovalo světovou finanční a hospodářskou krizí. Tato strana však nevyvrátila tvrzení uvedená v 254. až 256. bodě odůvodnění prozatímního nařízení: že hospodářský pokles, který začal v posledním čtvrtletí 2008, nemohl nijak zmenšit účinky dovozu subvencovaných výrobků za nízké ceny na trh EU, které způsobily újmu, během celého posuzovaného období a že ačkoliv byla snižující se poptávka činitelem, který přispěl ke způsobené újmě, nenarušuje to příčinnou souvislost. Dále se uvádí, že tento dovoz subvencovaných výrobků v době klesající poptávky dokonce zvýšil svůj podíl na trhu, tj. ze 7,6 % na 10,2 %, a to na úkor výrobců v EU.
- (121) Některé zúčastněné strany tvrdily, že případná újma byla zapříčiněna nedostatečnými investicemi výrobců PET v EU a jejich následnou nákladovou nevýhodou oproti vývozcům.
- (122) Uznává se, že odvětví výroby PET je kapitálově náročným odvětvím a že k zachování konkurenceschopnosti ve střednědobém až dlouhodobém horizontu je zapotřebí určitá úroveň investic. Připomíná se, že (jak je uvedeno v 237. bodě odůvodnění prozatímního nařízení) některé společnosti zařazené do vzorku uskutečnily v roce 2006 a 2007 významné investice, v roce 2008 a v období šetření však byla úroveň investic jen minimální.

- (123) V této souvislosti se podotýká, že vzhledem k snižující se výrobě a míře využití kapacity v roce 2008 a v období šetření spolu s prudce klesajícím podílem výrobců v Unii na trhu by bylo nepřiměřené očekávat v témže období významné investice do nových kapacit.
- (124) Rovněž se znovu opakuje, že (jak je uvedeno v 233. a 234. bodě odůvodnění prozatímního nařízení) během celého posuzovaného období byla finanční situace výrobců v Unii zařazených do vzorku velmi špatná a že mezi rokem 2006 a obdobím šetření tito výrobci utrpěli značné ztráty. V této situaci by opět nebylo přiměřené očekávat významné investice ze strany výrobců v Unii.
- (125) Vyvozuje se proto závěr, že omezené investice v roce 2008 a v období šetření nepřispěly podstatně k újmě, která byla způsobena výrobnímu odvětví Unie, nýbrž byly spíše jejím důsledkem.

5.3. Závěr ohledně příčinné souvislosti

- (126) Jelikož ohledně příčinné souvislosti nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrzuje se 246. až 264. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

6. ZÁJEM UNIE

- (127) Po poskytnutí prozatímních informací se přihlásil značný počet zpracovatelů a/nebo plnění v EU a tvrdil, že analýza zájmu Unie nezohledňuje náležitě tvrzení velkého počtu spolupracujících uživatelů a že zjištění jsou v rozporu se současným hospodářským prostředím. Nebylo však poskytnuto žádné další odůvodnění nebo vysvětlení. Všechny společnosti požádaly o slyšení, ke slyšení se však skutečně dostavily pouze dvě společnosti z této skupiny uživatelů a jedno sdružení italských plnění. Podstatnější připomínky byly obdrženy od jednoho spolupracujícího zpracovatele v EU (ALPLA), skupiny zpracovatelů (Caiba SA, Coca-Cola group, Danone Waters, Logoplaste, MFS Commodities, PepsiCO, Novara International a Silico Polymers), spolupracujícího zástupce pro dovoz (GSI) a sdružení zpracovatelů plastů (EuPC). Všechny tyto strany vznesly proti uložení opatření důrazné námítky.

6.1. Zájem výrobního odvětví Unie a ostatních výrobců v Unii

- (128) Některé zúčastněné strany tvrdily, že výrobci v EU (nesprávně) používají nástroje na ochranu obchodu s cílem chránit trh Unie a stanovit v EU uměle vysoké ceny. Tyto strany poukazovaly na stávající antidumpingová a/nebo vyrovnávací opatření, která byla zavedena proti Indii, Indonésii, Jižní Koreji, Malajsii, Tchaj-wanu, Thajsku a Čínské lidové republice. Podotýká se však, že kterákoli společnost vyrábějící v EU má právo podat podnět a požadovat nápravná opatření, může-li prokázat existenci subvencování působícího újmu. Skutečnost, že v případě řady zemí bylo zjištěno subvencování a dumping, lze možná vysvětlit tím, že se poptávka po tomto výrobku od 90. let minulého století ohromně zvyšovala s dvoumístnými ročními tempy růstu. To po celém světě přilákalo značné investice a vedlo k celosvětové strukturální nadměrné nabídce PET. Uvádí se rovněž, že opatření proti řadě výše zmíněných zemí zavedly také některé třetí země, což zdůrazňuje stávající strukturální problém.
- (129) Několik zúčastněných stran zopakovalo, že výrobci v Unii nejsou s to zvýšit v dlouhodobém horizontu svou výkonnost, jelikož se v ostatních třetích zemích brzy uskuteční nové investice, které sníží uměle vysoké ceny v EU.

- (130) Šetření prokázalo, že nová investice, která se teprve nedávno uskutečnila v Ománu, v roce 2009 značně zvýšila jeho objem dovozu, a nelze vyloučit, že to může výrobnímu odvětví Unie způsobit problémy v budoucnu. Jak však již bylo uvedeno v 270. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, nové investice, které mohou být uskutečněny a způsobit výrobnímu odvětví Unie újmu, nepředstavují pádný důvod pro odmítnutí legitimní ochrany v tomto řízení.
- (131) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že růst cen PET v EU umožní zvýšit výkonnost pouze výrobcům v EU s investicemi ve třetích zemích, na něž se opatření nevztahují (Thajsko, USA, Rusko), nebo ostatním výrobcům PET ve třetích zemích (Jižní Korea). Tato strana tudíž tvrdila, že krátkodobé přínosy pro výrobce v EU budou jednoznačně vyváženy přesunem majetku na výrobce mimo EU.
- (132) V tomto ohledu se uvádí, že ve spisu neexistují žádné důkazy podporující tvrzení, že případné finanční výhody, jež mohou být přeneseny na výrobce ve třetích zemích, na něž se nevztahují opatření na ochranu obchodu, nebo na společnosti s nulovou sazbou cla, vyváží přínosy pro výrobní odvětví Unie.
- (133) Uvádělo se rovněž, že výrobci v Unii mohou zaměstnávat pouze přibližně 2 000 osob, zatímco zpracovatelé PET a plnírny, již by byli případným clem silně dotčeni, zaměstnávají přibližně 20 000 (zpracovatelé PET) a 60 000 (plnírny) osob.
- (134) Podotýká se, že počet pracovních míst vytvořených výrobcí PET není nepatrný a že otázku, zda je uložení opatření v rozporu se zájmem celé Unie, nelze omezit na prostou otázku počtu zaměstnaných osob. V tomto ohledu je rovněž obzvláště důležité, že příslušní uživatelé nebudou opatřeními s přihlédnutím k výši cla a rovněž alternativním zdrojům dodávek pravděpodobně významně dotčeni, jak je stanoveno níže v 141. až 156. bodě odůvodnění.

6.2. Zájem dovozců do Unie, kteří nejsou ve spojení

- (135) Znovu se opakuje, že při tomto šetření nespolupracoval žádný dovozce, který není ve spojení.
- (136) Spolupracující zástupce pro dovoz důrazně popřel, že uložení cla nebude mít na jeho činnost značný dopad. Společnost tvrdila, že ačkoliv skutečně funguje na základě provizí, dopad by byl významný, jelikož významná část její činnosti souvisí s dotčenými zeměmi. Pokud by byla uložena konečná opatření, nepříznivě by se to dotklo provizí získaných od výrobců v dotčených zemích, jelikož by PET z dotčených zemí již nemohly soutěžit s PET, které vyrábějí ostatní výrobci.
- (137) Vzhledem k celkově nízké výši cla není pravděpodobné, že by byl prodej PET z dotčených zemí významně ovlivněn. Zástupce pro dovoz může mimoto ve střednědobém horizontu pravděpodobně přejít na jiné zdroje dodávek, konkrétně dovoz z Ománu, USA, Brazílie, Mexika a od společností s nulovou sazbou antidumpingového cla v Jižní Koreji. Prodej výrobků těchto vyvážejících výrobců by měl zástupci pro dovoz umožnit vyrovnat případnou ztrátu, jež by mohla kvůli uložení opatření vzniknout. Tvrzení je proto zamítnuto.

6.3. Zájem dodavatelů surovin v Unii

- (138) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že není legitimní chránit dodavatele surovin výrobců PET v EU na úkor obalového průmyslu, plnění a konečných spotřebitelů.
- (139) Podotýká se, že analýza dopadů opatření na dodavatelský průmysl je v souladu s článkem 31 základního nařízení. Provedení této analýzy představuje běžný postup, zejména existuje-li mezi dodavateli surovin a výrobcí v EU silná závislost.
- (140) Jelikož v tomto ohledu nebyly vzneseny žádné další připomínky, s konečnou platností se potvrzuje 265. až 279. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

6.4. Zájem uživatelů

- (141) Opět se opakuje, že PET používané při výrobě předlisků lahví představují 70 % až 80 % celkových výrobních nákladů zpracovatelů. U těchto společností se proto jedná o rozhodující nákladovou složku.
- (142) Některé zúčastněné strany uvedly, že obalový průmysl v EU čelí neustálým požadavkům plnění týkajícím se nových vzorů a obalů, které jsou šetrnější k životnímu prostředí. Zdá se, že někteří zpracovatelé za tímto účelem trvale investují do výzkumu a vývoje s cílem vynalézt nové výrobky a vzory, aby byli i nadále konkurenceschopní a v řetězci zajistili větší přidanou hodnotu.
- (143) Některé zúčastněné strany tvrdily, že dopad na zpracovatelské odvětví EU bude velmi silný a povede k narušení jejich zdrojů určených na investice do nových obalů, které jsou šetrné k životnímu prostředí, a případně k uzavření stovek menších společností, jejichž marže jsou kvůli malým zpracovávaným objemům a omezené vyjednávací síle ještě nižší.
- (144) Pokud by zpracovatelé vstřebali růst cen v důsledku opatření v plné výši, dopad na ně by mohl být v závislosti na jejich zdrojích dodávek značný vzhledem ke skutečnosti, že náklady na PET představují významnou část jejich nákladů a mnoho malých a středních podniků působí s nízkými maržemi.
- (145) V této souvislosti se uskutečnila inspekce na místě u malého zpracovatele plastů v Itálii s cílem lépe pochopit dopad cla na tuto skupinu uživatelů. Šetřením bylo prokázáno, že zpracovatelé jsou obvykle schopni (ačkoliv v omezené míře) přenést zvýšení cen, zejména v případě, není-li nárůst cen nepatrný a lze ho předvídat. Někteří zpracovatelé PET mají mimoto ve svých smlouvách ustanovení o přizpůsobení s ohledem na ceny surovin a to může zpracovatelům v EU pomoci přenést určité zvýšení cen na plnírny.
- (146) S ohledem na poměrně nízkou výši cla se proto vyvozuje závěr, že uložení vyrovnávacího cla nebude mít pravděpodobně na zpracovatele ničivý účinek.
- (147) Některé zúčastněné strany zopakovaly tvrzení, že se zvýší riziko přemístění zpracovatelů PET, budou-li uložena konečná opatření. Tyto strany rovněž tvrdily, že kvůli přemístění zpracovatelů v EU nebude existovat dlouhodobá výhoda pro výrobce v EU. Jeden ze spolupracujících zpracovatelů PET uvedl, že proces přemísťování již probíhá a že případné uložení vyrovnávacího cla tento vývoj dále urychlí. Tato strana tvrdila, že by se významná část zpracovatelů v EU přemístila do oblastí, které se nacházejí v blízkosti hranic EU (Švýcarsko, Chorvatsko, Bosna, Srbsko, Turecko,

Rusko a Ukrajina) a že někteří zpracovatelé by byli při přesunu své výroby do těchto oblastí mnohem pružnější, než jak se uvádí v prozatímním nařízení.

- (148) Podle informací obsažených ve spisu již přemísťování skutečně probíhá, usuzuje se tudíž, že uložení vyrovnávacího cla může být jedním činitelem z mnoha jiných aspektů ovlivňujících takovéto rozhodnutí společnosti. Nebylo zjištěno, že by v případě neuložení opatření v tomto případě tyto společnosti byly ochotny zůstat v EU, a to vzhledem ke skutečnosti, že takovéto rozhodnutí je obvykle výsledkem analýzy, která bere v úvahu řadu jiných aspektů než opatření na ochranu obchodu, například blízkost k odběratelům, přístup ke kvalifikovaným pracovníkům pro výzkum a vývoj, strukturu celkových nákladů atd.
- (149) Podotýká se rovněž, že z informací obsažených ve spisu vyplývá, že se zpracovatelské odvětví EU potýká s řadou významných problémů kvůli vlastním strukturálním nedostatkům, které jsou v rychle se měnícím a stále konkurenčnějším prostředí stále zjevnější. Je zřejmé, že v této oblasti podnikání je rozhodující velikost a že již dochází ke konsolidaci trhu, včetně uzavírání podniků a jejich přemísťování. Usuzuje se proto, že případné zvýšení cen PET v důsledku vyrovnávacích opatření není důvodem pro obávané uzavření menších zpracovatelů.
- (150) Vyvozuje se tudíž závěr, že uložení vyrovnávacího cla nebude v případném rozhodnutí společností v odvětví zpracování PET ohledně přemístění rozhodujícím činitelem.
- (151) Řada zúčastněných stran uvedla, že případná opatření budou mít značný účinek na mnoho plnění, jelikož vzhledem k smluvním ujednáním by na ně bylo (přínejmenším částečně) přeneseno případné zvýšení cen PET pryskyřice. Uvádělo se rovněž, že některé plnění nemusí být s to přenést zvýšení cen na své odběratele, kterými jsou řetězce supermarketů / maloobchodní řetězce, a že nemusí přezít vyšší náklady.
- (152) Tyto strany tvrdily, že škála výrobků, kterých se clo dotkne, byla podhodnocena, jelikož se clo nebude týkat pouze balené vody, nealkoholických nápojů a jedlých olejů, nýbrž rovněž piva, mléka a mléčných výrobků, džusů, kečupu a koření, kosmetických prostředků a přípravků pro osobní hygienu, léčiv, vitamínů a doplňků stravy, čisticích prostředků pro domácnosti a olejů a maziv pro automobily.
- (153) Uznává se, že obaly z PET jsou rozmanité. Podotýká se však, že se prozatímní nařízení zaměřilo na dopad na plnění, jelikož vychází z údajů, které poskytly společnosti spolupracující při šetření, což byli především výrobci balené vody, nealkoholických nápojů nebo džusů. Nebyly k dispozici žádné jiné podrobné údaje, které by prokazovaly ještě vyšší dopad na ostatní výše uvedená použití.
- (154) Usuzuje se proto, že prozatímní zjištění popsaná v 291. bodě odůvodnění prozatímního nařízení lze s konečnou platností potvrdit. Vzhledem k nízké úrovni navrhovaných opatření mohou mít tato za následek růst nákladů nejvýše o 1 % (v nejhorším případě – tj. dopad opatření musí cele nést plnění), a budou mít tudíž pouze omezený dopad na celkovou situaci plnění, a to i v případě, že by tyto nebyly schopny (jak se uvádělo) přenést vyšší náklady na své odběratele.
- (155) Řada zúčastněných stran tvrdila, že případná opatření na ochranu obchodu zhorší nedostatečné dodávky na trhu Unie, což bude představovat problém obzvláště v letních měsících vzhledem k vyšší poptávce po balené vodě/nápojích. Uvádělo se, že v roce 2010 bude nutno dovézt až 900 000 tun. Tento problém zkomplikuje zejména

skutečnost, že někteří výrobci v EU jsou rovněž zpracovateli PET a budou prodávat na volném trhu až poté, co bude uspokojena jejich vnitřní potřeba, a za nejlepší ceny.

- (156) V tomto ohledu nebyly předloženy žádné nové informace a tvrzení uvedená v 294. a 295. bodě odůvodnění prozatímního nařízení nebyla vyvrácena. Podotýká se rovněž, že vzhledem k nízké výši cla uloženého z dovozu ze SAE a Pákistánu nemusí být dopad na objem obchodu z těchto zemí významný. S konečnou platností se proto potvrzují zjištění uvedená v 294. a 295. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6.5. Dopad na spotřebitele

- (157) Řada zúčastněných stran tvrdila, že se prozatímní nařízení nezabývalo náležitě dopadem na spotřebitele, kteří každodenně nakupují výrobky obsahující PET pryskyřice. Tato tvrzení nebyla dále nijak doložena kromě tvrzení, že by nárůst ve výši 50 EUR/t při spotřebě ve výši 3 milionů tun vedl k částce ve výši 150 milionů EUR, kterou by každoročně museli uhradit koneční spotřebitelé.
- (158) Uvádí se, navrhovaný odhad je nereálný, jelikož většina stran souhlasila s tím, že určitý dopad ponese zpracovatelé PET, plnírny a řetězce supermarketů / maloobchodní řetězce, tj. že určité vyšší náklady budou rozpuštěny v prodejním řetězci.
- (159) Dopad na konečného spotřebitele by v nejhorším případě (tj. nereálný scénář, podle něhož by odběratel nesl plný dopad zvýšení cen) vzhledem k nízké úrovni navrhovaných opatření nepřekročil 0,5 procentu za spotřebovanou láhev a je vysoce pravděpodobné, že to bude mnohem méně.

6.6. Závěr ohledně zájmu Unie

- (160) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a po podrobné analýze všech dotyčných zájmů se s konečnou platností vyvozuje závěr, že při bližší úvaze neexistují žádné přesvědčivé důvody pro neuložení opatření v daném případě. Jelikož v tomto ohledu nebyly vzneseny žádné další připomínky, s konečnou platností se potvrzuje 280. až 298. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

6.7. Připomínky k poskytnutí konečných informací

- (161) Po poskytnutí nejdůležitější skutečností a úvah, na jejichž základě Komise navrhla uložení konečného vyrovnávacího cla, některé zúčastněné strany podaly další připomínky. Vzhledem ke skutečnosti, že většina těchto připomínek byla zopakováním připomínek, které již byly podány a přezkoumány, nezměnily tyto připomínky výše uvedená zjištění.
- (162) S ohledem na zopakované tvrzení, že k významnému nárůstu ceny dovážených PET vedla nedávná změna směnného kurzu mezi USD a EUR, a výrobnímu odvětví Unie proto údajně není třeba udílet ochranu ve formě opatření na ochranu obchodu, se podotýká, že antisubvenční šetření obvykle nebere v úvahu vývoj po skončení období šetření; ledaže lze v mimořádných případech mimo jiné prokázat, že tyto změny jsou trvalé povahy a významně mění zjištění týkající se daného případu. Změny směnného kurzu mezi USD a EUR nelze považovat za změny takovéto povahy.

7. KONEČNÁ OPATŘENÍ

7.1. Úroveň pro odstranění újmy

- (163) Jedna zúčastněná strana uvedla, že cílový zisk ve výši 5 % byl pro druhé čtvrtletí období šetření nadhodnocen, jelikož v tomto čtvrtletí (4. čtvrtletí roku 2008) byla nejen nižší poptávka (zimní sezóna), nýbrž výrobce PET těžce zasáhla rovněž celosvětová hospodářská krize. Uvádělo se, že náležité uplatnění zásady uvedené ve věci T-210/95⁵ musí v případě neexistence dovozu subvencovaných výrobků vést k rozpětí ve výši 0 %. Tato strana mimoto tvrdila, že se vzhledem ke skutečnosti, že krizí byla dotčena všechna čtvrtletí v období šetření, 5% zisk jeví jako nereálný rovněž v ostatních čtvrtletích, jelikož i bez hospodářské krize, tj. v letech 2006/2007, se výrobní odvětví Unie neblížilo 5% zisku.
- (164) Uznává se, že v souladu s judikaturou by cílovým ziskem, který se použije, měl být zisk, jehož by mohlo výrobní odvětví Unie přiměřeně dosáhnout za obvyklých podmínek hospodářské soutěže, tj. při neexistenci dovozu subvencovaných výrobků. Připomíná se, že v předchozích šetřeních týkajících se stejného výrobku byl použit cílový zisk ve výši 7 % namísto 5% zisku prozatímně použitého v tomto šetření. Má se za to, že 5% cílový zisk je zisk, jehož by mohlo výrobní odvětví Unie podle očekávání dosáhnout při neexistenci dovozu subvencovaných výrobků. Tvrzení týkající se snížení cílového zisku se proto zamítá.
- (165) Vzhledem k upravenému výpočtu cenového podbízení, jak bylo zmíněno ve výše uvedeném 108. až 110. bodě odůvodnění, činí odpovídající úroveň pro odstranění újmy:

Země	Úroveň pro odstranění újmy
Írán	16,7 %
Pákistán	14,1 %
SAE	17,5 %

7.2. Konečná opatření

- (166) Vzhledem ke konečným závěrům ohledně subvencování, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie se v souladu s čl. 15 odst. 1 základního nařízení usuzuje, že by na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z Íránu, Pákistánu a Spojených arabských emirátů mělo být v souladu s pravidlem nižšího cla uloženo konečné vyrovnávací clo ve výši nižší z těchto hodnot, a to úrovně subvencování a zjištěné úrovně pro odstranění újmy.
- (167) Na základě výše uvedených skutečností se podle čl. 12 odst. 1 základního nařízení usuzuje, že by konečné vyrovnávací clo z dovozu dotčeného výrobku pocházejícího z Íránu mělo být uloženo ve výši zjištěného rozpětí újmy, zatímco u dovozu pocházejícího z Pákistánu a Spojených arabských emirátů by mělo být konečné vyrovnávací clo uloženo ve výši zjištěného rozpětí subvence.

⁵ Věc T-210/95 European Fertilizer Manufacturers' Association (EFMA) v. Rada Evropské unie, Sb. rozh. 1999, s. II-3291.

(168) Připomíná se, že náklady na PET a jejich ceny podléhají značným výkyvům v poměrně krátkém čase. Považovalo se proto za vhodné uložit cla ve formě konkrétní částky za tunu. Tato částka vyplývá z uplatnění sazby vyrovnávacího cla na vývozní ceny CIF použité při výpočtu v souběžném antidumpingovém řízení.

(169) Na základě výše uvedených skutečností činí navrhované částky vyrovnávacího cla, vyjádřené jako cena CIF na hranici Unie před proclením:

Země	Celkové rozpětí subvence	Rozpětí újmy	Sazba konečného vyrovnávacího cla	
			%	Částka (v EUR/t)
Írán	51,8 %	16,7 %	16,7 %	139,70
Pákistán	5,1 %	14,1 %	5,1 %	44,02
SAE	5,1 %	17,5 %	5,1 %	42,34

(170) Každou žádost o použití individuální vyrovnávací celní sazby pro jednotlivé společnosti (například poté, co se změnil název subjektu, nebo po vytvoření nových výrobních nebo obchodních subjektů) je třeba předložit Komisi⁶ spolu se všemi příslušnými informacemi, zejména pokud jde o jakékoli změny v činnostech společnosti spojených s výrobou, domácím prodejem a prodejem na vývoz, např. v souvislosti se změnou názvu nebo změnou týkající se výrobních a obchodních subjektů. V případě potřeby bude poté nařízení příslušným způsobem změněno a bude aktualizován seznam společností, na něž se vztahují individuální celní sazby.

7.3. Závazky

(171) Po poskytnutí nejdůležitějších skutečností a úvah, na jejichž základě se zamýšlelo doporučit uložení konečných antisubvenčních opatření, nabídl íránský vyvážející vývozce v souladu s čl. 13 odst. 1 základního nařízení cenový závazek.

(172) Tato nabídka byla přezkoumána a vzhledem ke skutečnosti, že se ceny jednotlivých druhů výrobku značně liší, bylo shledáno, že by jediná minimální dovozní cena, která byla nabídnuta, nezaručovala u všech výrobků odstranění subvencování, které působí újmu. Mimoto bylo zjištěno, že výše nabídnuté minimální dovozní ceny je příliš nízká.

(173) Bylo rovněž zjištěno, že íránský spolupracující vyvážející vývozce prodává dotčený výrobek a jiné výrobky do EU výhradně prostřednictvím obchodní společnosti ve spojení, která vyváží velké množství výrobků vyráběných různými společnostmi. Tato prodejní struktura představuje velmi vysoké riziko křížové kompenzace, jelikož by PET podléhající závazku mohly být prodávány stejným odběratelům spolu s jinými výrobky a ceny stanovené pro různé výrobky prodávané témuž odběrateli by mohly být velmi snadno kompenzovány nebo vyrovnány. Z veřejně dostupných zdrojů se rovněž zdá, že v Íránu existuje nejméně jeden další výrobce PET. Vzhledem k výše uvedené prodejní struktuře tato situace vyvolává vážné pochybnosti, zda by orgány

⁶ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office N105 04/092, 1049 Brussels, BELGIUM.

a celní úřady mohly zajistit, aby byly PET pocházející pouze od spolupracujícího vyvážejícího výrobce prodávány v souladu s ustanoveními závazku, jelikož dotčený výrobek je zbožím a je vzájemně snadno zaměnitelný v tom smyslu, že u takových komoditních produktů není snadné fyzicky rozeznat, kdo je vyrobil.

- (174) Na základě výše uvedených skutečností byl vyvozen závěr, že takovýto závazek je nepraktický, a nebylo ho proto možno přijmout. Strana byla odpovídajícím způsobem informována a mohla se k tomu vyjádřit. Její připomínky však nezměnily výše uvedený závěr.

8. KONEČNÝ VÝBĚR PROZATÍMNÍHO CLA

- (175) Vzhledem k velikosti zjištěných napadnutelných subvencí a na základě úrovně újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie se považovalo za nezbytné, aby se částky zajištěné prostřednictvím prozatímního cla uloženého prozatímním nařízením vybraly s konečnou platností v rozsahu konečných uložených cel,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné vyrovnávací clo z dovozu polyethyltereftalátů s viskozitním číslem 78 ml/g nebo vyšším, podle normy ISO 1628-5, pocházejících z Íránu, Pákistánu a Spojených arabských emirátů, v současnosti kódu KN 3907 60 20.

2. Sazba konečného vyrovnávacího cla použitelná na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením se pro výrobky popsané v odstavci 1 stanoví takto:

Země	Sazba vyrovnávacího cla (v EUR/t)
Írán: všechny společnosti	139,70
Pákistán: všechny společnosti	44,02
Spojené arabské emiráty: všechny společnosti	42,34

3. V případech, kdy dojde k poškození zboží před propuštěním do volného oběhu, a kdy je proto cena, která skutečně byla nebo má být zaplacená, poměrně rozdělena za účelem stanovení celní hodnoty podle článku 145 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství⁷, se výše konečného vyrovnávacího cla vypočtená na základě výše popsaných částek sníží o procentní podíl, který odpovídá poměrnému rozdělení ceny, která skutečně byla nebo má být zaplacená.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

⁷ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

Článek 2

S konečnou platností se vybírají částky zajištěné prostřednictvím prozatímního vyrovnávacího cla podle nařízení Komise (EU) č. 473/2010 uloženého z dovozu polyethylentereftalátů s viskozitním číslem 78 ml/g nebo vyšším, podle normy ISO 1628-5, pocházejících z Íránu, Pákistánu a Spojených arabských emirátů, v současnosti kódu KN 3907 60 20, a to na úrovni sazby konečného cla uloženého podle článku 1. Částky, které byly zajištěny nad rámec sazby konečného vyrovnávacího cla, se uvolní.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne [...].

*Za Radu
předseda/předsedkyně*